Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

DIREKTIVA (EU) 2016/797 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. svibnja 2016.

o interoperabilnosti željezničkog sustava u Europskoj uniji

(preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 138, 26.5.2016., str. 44.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Direktiva (EU) 2020/700 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2020.	L 165	27	27.5.2020.

▼B

DIREKTIVA (EU) 2016/797 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. svibnja 2016.

o interoperabilnosti željezničkog sustava u Europskoj uniji

(preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju uvjeti koji se moraju ispuniti radi ostvarivanja interoperabilnosti u željezničkom sustavu Unije u skladu s Direktivom (EU) 2016/798 kako bi se definirala optimalna razina tehničke usklađenosti, omogućilo olakšavanje, poboljšanje i razvoj usluga željezničkog prijevoza u Uniji i s trećim zemljama te doprinijelo dovršetku jedinstvenog europskog željezničkog prostora i postupnom ostvarenju unutarnjeg tržišta. Ti se uvjeti odnose na projektiranje, izgradnju, puštanje u uporabu, modernizaciju, obnovu, rad i održavanje dijelova tog sustava, kao i stručne kvalifikacije te zdravstvene i sigurnosne uvjete koji se primjenjuju na osoblje koje doprinosi njegovu radu i održavanju.

2. Ovom se Direktivom za svaki podsustav utvrđuju odredbe o sastavnim dijelovima interoperabilnosti, sučeljima i postupcima te uvjetima za ukupnu kompatibilnost željezničkog sustava Unije koji su potrebni kako bi se ostvarila interoperabilnost.

3. Ova Direktiva ne primjenjuje se na:

(a) podzemne željeznice;

(b) tramvaje i vozila lake željeznice te infrastrukturu kojom se isključivo koriste ta vozila;

(c) mreže koje su funkcionalno odvojene od ostatka željezničkog sustava Unije i koje su predviđene samo za odvijanje lokalnog, gradskog ili prigradskog prijevoza putnika, kao ni prijevoznike koji obavljaju promet isključivo na tim mrežama.

4. Države članice mogu iz područja primjene mjera kojima se provodi ovu Direktivu isključiti:

(a) privatnu željezničku infrastrukturu, uključujući sporedne kolosijeke, koju koristi njezin vlasnik ili prijevoznik za vlastiti prijevoz tereta ili putnika u nekomercijalne svrhe, te vozila koja se koriste isključivo na takvoj infrastrukturi;

(b) infrastrukturu i vozila predviđena isključivo za lokalnu, povijesnu ili turističku uporabu;

▼B

(c) infrastrukturu lake željeznice koju povremeno koriste teška željeznička vozila pod operativnim uvjetima sustava lake željeznice, a kada je to potrebno u svrhu povezivanja samo za ta vozila; i

(d) vozila koja se prvenstveno koriste na infrastrukturi lake željeznice, ali koja su opremljena određenim komponentama teške željeznice kako bi se omogućilo izvršavanje provoza na ograničenom dijelu infrastrukture teške željeznice, i to isključivo u svrhu povezivanja.

5. U slučaju sustava tramvaj-vlak koji prometuju u željezničkom sustavu Unije kada ne postoje TSI-ovi koji se primjenjuju na te sustave tramvaj-vlak, primjenjuje se sljedeće:

(a) dotične države članice osiguravaju donošenje nacionalnih pravila ili drugih relevantnih dostupnih mjera kako bi se osiguralo da takvi sustavi tramvaj-vlak ispunjavaju odgovarajuće osnovne zahtjeve;

(b) države članice mogu donijeti nacionalna pravila kako bi odredile postupak za izdavanje odobrenja koji se primjenjuje na takve sustave tramvaj-vlak. Tijelo koje izdaje odobrenje za vozilo savjetuje se s relevantnim nacionalnim tijelom nadležnim za sigurnost kako bi osiguralo da mješovito prometovanje sustava tramvaj-vlak i vlakova teške željeznice ispunjava sve osnovne zahtjeve kao i relevantne zajedničke sigurnosne ciljeve („CST-ovi”);

(c) odstupajući od članka 21., u slučaju prekograničnog odvijanja prometa, relevantna nadležna tijela surađuju s ciljem izdavanja odobrenja za vozila.

Ovaj stavak ne primjenjuje se na vozila isključena iz područja primjene ove Direktive u skladu sa stavcima 3. i 4.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „željeznički sustav Unije” znači elementi navedeni u Prilogu I.;

2. „interoperabilnost” znači sposobnost željezničkog sustava za siguran i neprekinuti promet vlakova kojim se postižu potrebne razine učinkovitosti;

3. „vozilo” znači željezničko vozilo koje je prikladno za kretanje na kotačima po željezničkoj pruzi, s pogonom ili bez njega; vozilo se sastoji od jednog ili više strukturnih ili funkcionalnih podsustava;

4. „mreža” znači pruge, kolodvori, terminali i sve vrste nepokretne opreme potrebne za osiguranje sigurnog i neprekinutog rada željezničkog sustava Unije;

5. „podsustavi” znači strukturni ili funkcionalni dijelovi željezničkog sustava Unije, kako je navedeno u Prilogu II.;

6. „mobilni podsustav” znači podsustav željezničkog vozila i prometno-upravljački te signalno-sigurnosni podsustav ugrađen u vozilo;

▼B

7. „sastavni dijelovi interoperabilnosti” znači svi osnovni sastavni dijelovi, skupine sastavnih dijelova, podsklop ili cjelovit sklop opreme koja je ugrađena ili koju se namjerava ugraditi u podsustav o kojem, izravno ili neizravno, ovisi interoperabilnost željezničkog sustava, uključujući materijalne i nematerijalne predmete;

8. „proizvod” znači proizvod dobiven postupkom proizvodnje, uključujući sastavne dijelove interoperabilnosti i podsustave;

9. „osnovni zahtjevi” znači svi uvjeti navedeni u Prilogu III. koje željeznički sustav Unije, podsustavi i sastavni dijelovi interoperabilnosti, uključujući sučelja, moraju ispunjavati;

10. „europska specifikacija” znači specifikacija koja pripada u jednu od sljedećih kategorija:

    — zajednička tehnička specifikacija kako je definirana u Prilogu VIII. Direktivi 2014/25/EU,

    — europska tehnička suglasnost kako je navedena u članku 60. Direktive 2014/25/EU, ili

    — europska norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) br. 1025/2012;

11. „tehnička specifikacija za interoperabilnost” (TSI) znači specifikacija donesena u skladu s ovom Direktivom, kojom je obuhvaćen svaki podsustav ili dio podsustava, kako bi se ispunili osnovni zahtjevi i osigurala interoperabilnost željezničkog sustava Unije;

12. „osnovni parametar” znači svaki regulatorni, tehnički ili operativni uvjet koji je od velike važnosti za interoperabilnost i utvrđen je u relevantnim TSI-ovima;

13. „poseban slučaj” znači svaki dio željezničkog sustava za koji su u TSI-ovima potrebne posebne privremene ili trajne odredbe zbog zemljopisnih, topografskih ili urbanističkih ograničenja ili takvih koja utječu na kompatibilnost s postojećim sustavom, posebno željezničke pruge i mreže izdvojene od ostatka mreže Unije, slobodni profil, širinu kolosijeka ili razmak između tračnica, te željeznička vozila koja su namijenjena isključivo za lokalnu, regionalnu ili povijesnu uporabu, kao i željeznička vozila s polazištem ili odredištem u trećim zemljama;

14. „modernizacija” znači svaka veća preinaka podsustava ili dijela podsustava koja donosi promjenu tehničke dokumentacije koja se prilaže „EZ” izjavi o provjeri, ako takva tehnička dokumentacija postoji, i koja poboljšava cjelokupnu izvedbu podsustava;

15. „obnova” znači svaka veća izmjena na podsustavu ili dijelu podsustava kojom se ne mijenja cjelokupna izvedba podsustava;

16. „postojeći željeznički sustav” znači infrastruktura koju čine pruge i nepokretna postrojenja postojeće željezničke mreže, kao i željeznička vozila svih kategorija i podrijetlâ koja prometuju po toj infrastrukturi;

17. „zamjena u okviru održavanja” znači svaka zamjena sastavnih dijelova u okviru preventivnog ili korektivnog održavanja dijelovima s istom funkcijom i izvedbom;

▼B

18. „tramvaj-vlak” znači vozilo projektirano za kombiniranu uporabu i na infrastrukturi lake željeznice i na infrastrukturi teške željeznice;

19. „puštanje u uporabu” znači sve aktivnosti kojima se podsustav stavlja u operativno stanje;

20. „naručitelj” znači javni ili privatni subjekt koji naručuje projektiranje i/ili izgradnju, obnovu ili modernizaciju podsustava;

21. „posjednik” znači fizička ili pravna osoba koja kao vlasnik vozila ili imatelj prava korištenja upotrebljava vozilo kao prijevozno sredstvo te je kao takva registrirana u registru vozila iz članka 47.;

22. „podnositelj zahtjeva” znači fizička ili pravna osoba koja traži odobrenje, bez obzira na to radi li se o željezničkom prijevozniku, upravitelju infrastrukture ili bilo kojoj drugoj osobi ili pravnom subjektu, poput proizvođača, vlasnika ili posjednika; za potrebe članka 15. „podnositelj zahtjeva” znači naručitelj ili proizvođač ili njihovi ovlašteni zastupnici; za potrebe članka 19. „podnositelj zahtjeva” znači fizička ili pravna osoba koja zahtijeva odluku Agencije o odobrenju tehničkih rješenja predviđenih za projekte pružne opreme ERTMS-a;

23. „projekt u kasnijoj fazi razvoja” znači svaki projekt u kojemu je faza planiranja ili izgradnje dostigla točku kada bi promjena tehničkih specifikacija mogla ugroziti održivost planiranog projekta;

24. „usklađena norma” znači europska norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012.;

25. „nacionalno tijelo nadležno za sigurnost” znači tijelo nadležno za sigurnost kako je definirano u članku 3. točki 7. Direktive (EU) 2016/798;

26. „tip” znači tip vozila koji određuje osnovne značajke projekta vozila, kako su obuhvaćene potvrdom o tipskom ispitivanju ili ispitivanju projekta opisanom u odgovarajućem modulu za provjeru;

27. „serija” znači niz identičnih vozila jednog projektiranog tipa;

28. „subjekt nadležan za održavanje” („ECM”) znači subjekt koji je nadležan za održavanje vozila kako je definiran u članku 3. točki 20. Direktive (EU) 2016/798;

29. „laka željeznica” znači gradski i/ili prigradski sustav željezničkog prijevoza s otpornošću na sudare od C-III ili C-IV (u skladu s EN 15227:2011) i najvećom čvrstoćom vozila od 800 kN (uzdužna tlačna sila u području priključivanja vagona); sustavi lake željeznice mogu imati vlastitu trasu ili je mogu dijeliti s cestovnim prijevozom te obično ne razmjenjuju vozila s prijevozom putnika ili tereta na dugim relacijama;

30. „nacionalna pravila” znače sva obvezujuća pravila donesena u nekoj državi članici, neovisno o tome koje tijelo ih izdaje, koja sadrže zahtjeve u vezi sa sigurnošću željeznica ili tehničke zahtjeve, osim onih utvrđenih pravilima Unije ili međunarodnim pravilima, koja se u toj državi članici primjenjuju na željezničke prijevoznike, upravitelje infrastrukture ili treće osobe;

▼B

31. „projektirano stanje uporabe” znači uobičajeni način rada i predvidivi pogoršani uvjeti (uključujući trošenje) u opsegu i pod uvjetima uporabe navedenima u tehničkoj dokumentaciji i dokumentaciji o održavanju;

32. „područje uporabe vozila” znači mreža ili mreže unutar države članice ili grupe država članica u kojima se vozilo namjerava upotrebljavati;

33. „prihvatljiv način osiguravanja usklađenosti” znači neobvezujuća mišljenja koja izdaje Agencija radi definiranja načina utvrđivanja usklađenosti s osnovnim zahtjevima;

34. „prihvatljiv nacionalni način osiguravanja usklađenosti” znači neobvezujuća mišljenja koja izdaju države članice radi definiranja načina utvrđivanja usklađenosti s nacionalnim pravilima;

35. „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje sastavnog dijela interoperabilnosti, podsustava ili vozila koje je spremno funkcionirati u projektiranom stanju uporabe na tržište Unije;

36. „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi proizvod u obliku sastavnih dijelova interoperabilnosti, podsustava ili vozila ili za koju taj proizvod projektira ili proizvodi netko drugi te koja taj proizvod stavlja na tržište pod vlastitim imenom ili žigom;

37. „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji, koju je proizvođač ili naručitelj pisano ovlastio da u ime proizvođača ili naručitelja obavlja određene zadaće;

38. „tehnička specifikacija” znači dokument kojim se propisuju tehnički zahtjevi koje proizvod, podsustav, postupak ili usluga moraju ispuniti;

39. „akreditacija” znači akreditacija kako je definirana u članku 2. točki 10. Uredbe (EZ) br. 765/2008;

40. „nacionalno akreditacijsko tijelo” znači nacionalno akreditacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. točki 11. Uredbe (EZ) br. 765/2008.;

41. „ocjenjivanje sukladnosti” znači postupak kojim se dokazuje da su određeni zahtjevi koji se odnose na proizvod, postupak, uslugu, podsustav, osobu ili tijelo ispunjeni;

42. „tijelo za ocjenjivanje sukladnosti” znači tijelo koje je prijavljeno ili imenovano kao tijelo odgovorno za poslove ocjenjivanja sukladnosti, uključujući umjeravanje, ispitivanje, potvrđivanje i pregled, tijelo za ocjenjivanje sukladnosti klasificirano je kao „prijavljeno tijelo” nakon što ga prijavi država članica; tijelo za ocjenjivanje sukladnosti klasificirano je kao „imenovano tijelo” nakon što ga imenuje država članica;

43. „osoba s invaliditetom i osoba sa smanjenom pokretljivošću” znači svaka osoba koja ima trajno ili privremeno tjelesno, duševno, intelektualno ili osjetilno oštećenje koje, u interakciji s različitim preprekama, može ometati potpuno i učinkovito korištenje te osobe prijevoznim sredstvima na ravnopravnoj osnovi s ostalim putnicima ili čija je pokretljivost u prometu smanjena zbog dobi;

▼B

44. „upravitelj infrastrukture” znači upravitelj infrastrukture kako je definiran u članku 3. točki 2. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

45. „željeznički prijevoznik” znači željeznički prijevoznik kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2012/34/EU i bilo koje drugo javno ili privatno poduzeće čija je djelatnost prijevoz robe i/ili putnika željeznicom, pri čemu to poduzeće treba osigurati vuču; to također uključuje poduzeća koja osiguravaju samo vuču.

Članak 3.

Osnovni zahtjevi

1. Željeznički sustav Unije, podsustavi i sastavni dijelovi interoperabilnosti, uključujući sučelja, moraju ispunjavati relevantne osnovne zahtjeve.

2. Tehničke specifikacije iz članka 60. Direktive 2014/25/EU, koje su potrebne za dopunjavanje europskih specifikacija ili drugih normi koje se koriste u Uniji, ne smiju biti u suprotnosti s osnovnim zahtjevima.

POGLAVLJE II.

TEHNIČKE SPECIFIKACIJE ZA INTEROPERABILNOST (TSI)

Članak 4.

Sadržaj TSI-a

1. Svaki podsustav definiran u Prilogu II. obuhvaćen je jednim TSI-em. Ako je to potrebno, podsustav može biti obuhvaćen s nekoliko TSI-ova i jedan TSI može obuhvaćati nekoliko podsustava.

2. Nepokretni podsustavi moraju biti u skladu s TSI-ovima i nacionalnim pravilima koji su na snazi u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje za puštanje u uporabu u skladu s ovom Direktivom i ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (f).

Vozila moraju biti u skladu s TSI-ovima i nacionalnim pravilima koji su na snazi u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje za stavljanje na tržište u skladu s ovom Direktivom i ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (f).

Sukladnost i usklađenost nepokretnih podsustava i vozila moraju se stalno održavati dok su oni u uporabi.

3. U svakom TSI-u mora se, u opsegu potrebnom za ostvarivanje ciljeva ove Direktive iz članka 1.:

(a) navesti predviđeno područje primjene (dio mreže ili vozila iz Priloga I.; podsustav ili dio podsustava iz Priloga II.);

(b) utvrditi osnovne zahtjeve za svaki dotični podsustav i njegova sučelja u odnosu na druge podsustave;

([1]) Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32.).

▼B

(c) uspostaviti funkcionalne i tehničke specifikacije koje podsustav i njegova sučelja trebaju ispunjavati u odnosu na druge podsustave. Prema potrebi, te se specifikacije mogu razlikovati ovisno o uporabi podsustava, na primjer u odnosu na kategorije pruga, čvorišta i/ili vozila predviđene u Prilogu I.;

(d) odrediti sastavne dijelove interoperabilnosti i sučelja, koji moraju biti obuhvaćeni europskim specifikacijama, uključujući europske norme, koji su potrebni za ostvarivanje interoperabilnosti u željezničkom sustavu Unije;

(e) za svaki razmatrani slučaj navesti koji se postupci moraju upotrijebiti kako bi se ocijenilo sukladnost ili prikladnost za uporabu sastavnih dijelova interoperabilnosti, s jedne strane, ili EZ provjere podsustava, s druge strane. Ti se postupci moraju temeljiti na modulima utvrđenima u Odluci Komisije 2010/713/EU ([1]);

(f) navesti strategiju za primjenu TSI-a. Posebno je potrebno utvrditi faze koje treba dovršiti, uzimajući u obzir procijenjene troškove i koristi te očekivane posljedice za dionike na koje se utječe, kako bi se ostvario postupni prijelaz iz postojećeg stanja u konačno stanje u kojem usklađenost s TSI-ovima postaje norma. Ako je potrebna koordinirana provedba TSI-a, primjerice na koridorima ili između upraviteljâ infrastrukture i željezničkih prijevoznika, u strategiji mogu biti sadržani prijedlozi za dovršenje u fazama;

(g) za dotično osoblje navesti stručne kvalifikacije te zdravstvene i sigurnosne uvjete na radnome mjestu koji se zahtijevaju pri radu s gore navedenim podsustavom i pri njegovu održavanju, kao i za primjenu TSI-a;

(h) navesti odredbe koje se primjenjuju na postojeće podsustave i vozila, posebno u slučaju modernizacije i obnove te u takvim slučajevima navesti radove na izmjenama koji iziskuju podnošenje zahtjeva za novo odobrenje;

(i) navesti parametre vozila i nepokretnih podsustava koje provjerava željeznički prijevoznik i postupke koji se primjenjuju za provjeru tih parametara nakon dodjele odobrenja za stavljanje vozila na tržište, a prije prvog korištenja vozilom kako bi se osigurala kompatibilnost između vozila i pruga na kojima oni trebaju prometovati.

4. Svaki TSI izrađuje se na temelju ispitivanja postojećeg podsustava i navodi ciljni podsustav koji je moguće postupno postići u razumnom roku. U skladu s time, donošenje TSI-a i usklađenost s njima postupno olakšavaju ostvarivanje interoperabilnosti željezničkog sustava Unije.

5. U TSI-ovima se mora na odgovarajući način sačuvati kompatibilnost postojećeg željezničkog sustava svake države članice. U tu je svrhu moguće za svaki TSI predvidjeti posebne slučajeve, kako s obzirom na infrastrukturu, tako i na vozila, a posebno za slobodni profil, širinu

([1]) Odluka Komisije 2010/713/EU od 9. studenoga 2010. o modulima za postupke ocjene sukladnosti, prikladnosti za uporabu i EZ provjere podsustava koji se koriste u tehničkim specifikacijama za interoperabilnost donesenima na temelju Direktive 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 319, 4.12.2010., str. 1.).

▼B

kolosijeka ili razmak između kolosijeka i vozila s polazištem ili odredištem u trećim zemljama. Za svaki poseban slučaj, TSI-ovima se određuju provedbena pravila za elemente TSI-a koji su predviđeni u stavku 3. točkama od (c) do (g).

6. Ako određeni tehnički aspekti koji odgovaraju osnovnim zahtjevima ne mogu biti izričito obuhvaćeni TSI-em, oni se moraju jasno naznačiti u Prilogu TSI-u kao otvorena pitanja.

7. TSI-ovima se ne sprečavaju države članice da se odluče koristiti se infrastrukturama za promet željezničkih vozila koje nisu obuhvaćene TSI-ovima.

8. U TSI-ovima se može izravno i jasno upućivati na europske ili međunarodne norme ili specifikacije ili tehničku dokumentaciju koju objavi Agencija, ako je to apsolutno potrebno kako bi se ostvarili ciljevi ove Direktive. U takvom se slučaju te norme ili specifikacije (ili njihovi odgovarajući dijelovi) ili tehnička dokumentacija smatraju prilozima dotičnim TSI-ovima i postaju obvezni od trenutka kada TSI postane primjenjiv. U nedostatku takvih normi ili specifikacija ili tehničke dokumentacije i do njihovog razvoja moguće je upućivati na druge, jasno utvrđene normativne dokumente koji su lako dostupni i u javnoj uporabi.

Članak 5.

Izrada nacrta, donošenje i preispitivanje TSI-a

1. Kako bi se utvrdili posebni ciljevi svakog TSI-a, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 50., a posebno i prema potrebi u vezi s:

(a) zemljopisnim i tehničkim opsegom TSI-a;

(b) primjenjivim osnovnim zahtjevima;

(c) popisom regulatornih, tehničkih i operativnih uvjeta koje treba uskladiti na razini podsustava i na razini sučeljâ između podsustava i njihove očekivane razine usklađivanja;

(d) postupcima, koji su specifični za željeznicu, za ocjenjivanje sukladnosti i prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova interoperabilnosti;

(e) postupcima, koji su specifični za željeznicu, za ocjenu „EZ” provjere podsustavâ;

(f) kategorijama osoblja uključenog u rad i održavanje dotičnih podsustava i općim ciljevima za utvrđivanje minimalnih zahtjeva u pogledu stručnih kvalifikacija i zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta za dotično osoblje;

(g) svim ostalim potrebnim elementima koje treba uzeti u obzir radi osiguranja interoperabilnosti u željezničkom sustavu Unije u skladu s člankom 1. stavcima 1. i 2., kao što je usklađivanje TSI-a s europskim i međunarodnim normama ili specifikacijama.

Pri donošenju tih delegiranih akata Komisija mora opravdati potrebu za novim ili znatno izmijenjenim TSI-em, uključujući njegov utjecaj na postojeća pravila i tehničke specifikacije.

2. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba delegiranih akata iz stavka 1., Komisija zahtijeva od Agencije izradu nacrta TSI-a i njihovih izmjena te da Komisiji da odgovarajuće preporuke.

▼B

Svaki nacrt TSI-a izrađuje se u sljedećim fazama:

(a) Agencija utvrđuje osnovne parametre za TSI kao i sučelja s ostalim podsustavima i svaki drugi poseban slučaj prema potrebi;

(b) Agencija na temelju osnovnih parametara iz točke (a) izrađuje nacrt TSI-a. Agencija prema potrebi uzima u obzir tehnički napredak, već obavljeni rad na normizaciji, već uspostavljene radne skupine i priznat istraživački rad.

3. Pri izradi ili preispitivanju svakog TSI-a, uključujući osnovne parametre, Agencija u obzir uzima procijenjene troškove i koristi svih razmotrenih tehničkih rješenja, zajedno sa sučeljima između njih, radi uspostavljanja i provedbe najodrživijih rješenja. U toj ocjeni navodi se vjerojatni utjecaj na sve uključene prijevoznike i gospodarske subjekte te se vodi računa o zahtjevima Direktive (EU) 2016/798. Države članice sudjeluju u toj ocjeni dostavljanjem, kada je to potrebno, traženih podataka.

4. Agencija izrađuje TSI-eve i njihove izmjene u skladu s člancima 5. i 19. Uredbe (EU) 2016/796 istodobno ispunjavajući kriterije otvorenosti, konsenzusa i transparentnosti kako je definirano u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 1025/2012.

5. Odbor iz članka 51. („odbor”) periodično se izvješćuje o pripremnom radu na TSI-ovima. Tijekom tog rada, kako bi se uskladila s delegiranim aktima iz stavka 1. ovog članka, Komisija može formulirati opis zadaća ili korisne preporuke koje se odnose na izgled TSI-a i analizu troškova i koristi. Komisija posebno može zatražiti ispitivanje alternativnih rješenja i navođenje procjene troškova i koristi tih alternativnih rješenja u izvješću koje je priloženo nacrtu TSI-a.

6. Ako je zbog tehničke kompatibilnosti potrebno istodobno puštanje u uporabu različitih podsustava, datumi primjene relevantnih TSI-a također moraju biti isti.

7. Pri izradi, donošenju ili preispitivanju TSI-a Agencija uzima u obzir mišljenje korisnika u pogledu značajki koje imaju izravan utjecaj na uvjete u kojima oni koriste te podsustave. U tu se svrhu Agencija u fazi izrade i preispitivanja TSI-a savjetuje s udrugama i tijelima koji predstavljaju korisnike. Izvješće o rezultatima tog savjetovanja prilaže se nacrtu TSI-a.

8. U skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2016/796, Komisija, uz pomoć odbora, sastavlja i periodički ažurira popis udruga putnika i tijela s kojima se mora provesti savjetovanje. Taj popis je moguće ponovno ispitati i ažurirati na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije.

9. Pri izradi ili preispitivanju TSI-a Agencija uzima u obzir mišljenje socijalnih partnera u pogledu stručnih kvalifikacija i zdravstvenih te sigurnosnih uvjeta na radnom mjestu iz članka 4. stavka 3. točke (g).

▼B

Agencija se u tu svrhu savjetuje sa socijalnim partnerima prije podnošenja preporuka Komisiji u vezi s TSI-ovima i njihovim izmjenama. Sa socijalnim partnerima provodi se savjetovanje u okviru Odbora za sektorski dijalog osnovanog u skladu s Odlukom Komisije 98/500/EZ ([1]). Socijalni partneri svoje mišljenje daju u roku od tri mjeseca od savjetovanja.

10. Kada preispitivanje TSI-a vodi do promjene zahtjevâ, novom se verzijom TSI-a mora osigurati kompatibilnost s podsustavima puštenima u uporabu u skladu s prethodnim verzijama TSI-a.

11. Komisija provedbenim aktima utvrđuje TSI-eve radi provedbe posebnih ciljeva navedenih u delegiranim aktima iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3. Oni sadržavaju sve elemente navedene u članku 4. stavku 3. i ispunjavaju sve zahtjeve navedene u članku 4. stavcima od 4. do 6. i stavku 8.

Članak 6.

Nedostatci u TSI-ovima

1. Ako se nakon donošenja TSI-a pokaže da on ima nedostatak, taj će se TSI izmijeniti u skladu s člankom 5. stavkom 11. Komisija, prema potrebi, primjenjuje ovaj postupak bez odgode. Takvi nedostatci uključuju slučajeve koji bi mogli dovesti do nesigurnog rada u državi članici.

2. Dok se ne preispita TSI, Komisija od Agencije može zatražiti mišljenje. Komisija analizira mišljenje Agencije i obavješćuje odbor o svojim zaključcima.

3. Na zahtjev Komisije, mišljenje Agencije iz stavka 2. predstavlja prihvatljiv način osiguravanja usklađenosti i stoga se može koristiti za ocjenjivanje projekata do donošenja revidiranog TSI-a.

4. Svaki član mreže predstavničkih tijela iz članka 38. stavka 4. Uredbe (EU) 2016/796 može upozoriti Komisiju na moguće nedostatke TSI-a.

Članak 7.

Neprimjena TSI-a

1. Države članice mogu podnositelju zahtjeva dopustiti da ne primjenjuje jedan ili više TSI-ova ili njihovih dijelova u sljedećim slučajevima:

(a) za predloženi novi podsustav ili njegov dio, za obnovu ili modernizaciju postojećeg podsustava ili njegovog dijela, ili za bilo koji element iz članka 1. stavka 1. koji je u kasnijoj fazi razvoja ili koji je predmet ugovora koji se nalazi u provedbi na datum primjene dotičnih TSI-ova;

([1]) Odluka Komisije 98/500/EZ od 20. svibnja 1998. o osnivanju Odbora za sektorski dijalog između socijalnih partnera na europskoj razini (SL L 225, 12.8.1998., str. 27.).

▼B

(b) ako nakon nesreće ili prirodne katastrofe uvjeti za brzu ponovnu uspostavu mreže ne dopuštaju, u gospodarskom ili tehničkom smislu, djelomičnu ili potpunu primjenu relevantnih TSI-ova, u kojem se slučaju neprimjena TSI-ova ograničava na razdoblje prije ponovne uspostave mreže;

(c) za svaku predloženu obnovu, nadogradnju ili modernizaciju postojećeg podsustava ili njegova dijela, u slučaju kada bi primjena dotičnih TSI-ova ugrozila gospodarsku održivost projekta i/ili kompatibilnost željezničkog sustava u dotičnoj državi članici, na primjer u vezi sa slobodnim profilom, širinom kolosijeka, razmakom između tračnica ili električnim naponom;

(d) za vozila s polazištem ili odredištem u trećim zemljama u kojima je širina kolosijeka drukčija od širine kolosijeka na glavnoj željezničkoj mreži u Uniji;

(e) za predloženi novi podsustav ili za predloženu obnovu ili modernizaciju postojećeg podsustava na državnom području dotične države članice, ako je njezina željeznička mreža odvojena ili izolirana morem ili je uslijed posebnih zemljopisnih uvjeta odvojena od željezničke mreže ostatka Unije.

2. U slučaju iz stavka 1. točke (a), dotična država članica unutar razdoblja od godine dana od stupanja na snagu svakog TSI-a Komisiji dostavlja popis projekata koji se provode na njezinu državnom području i koji su, prema mišljenju dotične države članice, u kasnijoj fazi razvoja.

3. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b), dotična država članica priopćuje Komisiji odluku da neće primjenjivati jedan ili više TSI-ova ili njihovih dijelova.

4. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e) ovog članka, dotična država članica podnosi Komisiji zahtjev za neprimjenu TSI-a ili dijelova TSI-a zajedno s dokumentacijom koja sadrži obrazloženje zahtjeva i u kojoj se navode alternativne odredbe koje ta država članica namjerava primjenjivati umjesto TSI-a. U slučaju iz stavka 1. točke (e) ovog članka, Komisija analizira zahtjev te odlučuje hoće li ga prihvatiti na temelju cjelovitosti i dosljednosti informacija sadržanih u dokumentaciji. U slučajevima iz stavka 1. točaka (c) i (d) ovog članka, Komisija donosi odluku provedbenim aktima na temelju takve analize. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

U slučajevima iz članka 21. stavka 6. trećeg podstavka, podnositelj zahtjeva podnosi dokumentaciju Agenciji. Agencija se savjetuje s odgovarajućim tijelima nadležnima za sigurnost i Komisiji dostavlja svoje konačno mišljenje.

5. Komisija provedbenim aktom utvrđuje informacije koje se unose u dokumentaciju iz stavka 4., traženi format dokumentacije i način njezine dostave. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

6. Dok Komisija ne donese odluku, država članica može bez odgode primjenjivati alternativne odredbe iz stavka 4.

▼B

7. Komisija svoju odluku donosi u roku od četiri mjeseca od podnošenja zahtjeva kojemu je priložena potpuna dokumentacija. U nedostatku takve odluke, zahtjev se smatra prihvaćenim.

8. Države članice obavješćuje se o rezultatima analize i ishodu postupka navedenog u stavku 4.

POGLAVLJE III.

SASTAVNI DIJELOVI INTEROPERABILNOSTI

Članak 8.

Uvjeti za stavljanje na tržište sastavnih dijelova interoperabilnosti

1. Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi osigurale da se sastavni dijelovi interoperabilnosti:

(a) stave na tržište samo ako omogućuju ostvarivanje interoperabilnosti u željezničkom sustavu Unije uz istodobno ispunjavanje osnovnih zahtjeva;

(b) koriste u području uporabe koje im je namijenjeno te na primjeren način ugrade i održavaju.

Ovim se stavkom ne sprečava stavljanje tih sastavnih dijelova na tržište za druge primjene.

2. Države članice na svom državnom području i na temelju ove Direktive ne zabranjuju, ograničavaju ili ometaju stavljanje sastavnih dijelova interoperabilnosti na tržište za uporabu u željezničkom sustavu Unije ako su ti sastavni dijelovi u skladu s ovom Direktivom. Posebno ne zahtijevaju preglede koji su već provedeni kao dio postupka za ishođenje „EZ” izjave o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu kao što je predviđeno u članku 10.

Članak 9.

Sukladnost ili prikladnost za uporabu

1. Države članice i Agencija smatraju da određeni sastavni dio interoperabilnosti ispunjava osnovne zahtjeve ako je u skladu s uvjetima utvrđenima u odgovarajućem TSI-u ili u odgovarajućim europskim specifikacijama razvijenima radi usklađivanja s tim uvjetima. „EZ” izjava o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu potvrđuje da su sastavni dijelovi interoperabilnosti podvrgnuti postupcima utvrđenima u odgovarajućem TSI-u za ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu.

2. Kada se TSI-em to zahtijeva, uz „EZ” izjavu prilažu se:

(a) potvrda o suštinskoj sukladnosti zasebno razmotrenog sastavnog dijela interoperabilnosti s tehničkim specifikacijama koje moraju biti ispunjene, koju je izdalo prijavljeno tijelo ili prijavljena tijela;

(b) potvrda o prikladnosti za uporabu sastavnog dijela interoperabilnosti, razmotrenog u njegovom željezničkom okruženju, a posebno u slučaju dotičnih funkcionalnih zahtjeva, koju je izdalo prijavljeno tijelo ili prijavljena tijela.

▼B

3. Proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik označuje datumom i potpisuje „EZ” izjavu.

4. Komisija provedbenim aktima utvrđuje obrazac „EZ” izjave o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova interoperabilnosti i popis popratnih dokumenata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

5. Rezervni dijelovi za podsustave koji su već pušteni u uporabu u trenutku stupanja na snagu odgovarajućeg TSI-a mogu se ugraditi u te podsustave, a da ne podliježu stavku 1.

6. U TSI-ovima moguće je predvidjeti prijelazno razdoblje za željezničke proizvode koji su u tim TSI-ovima utvrđeni kao sastavni dijelovi interoperabilnosti koji su već stavljeni na tržište u trenutku stupanja na snagu tih TSI-a. Takvi sastavni dijelovi moraju biti usklađeni s člankom 8. stavkom 1.

Članak 10.

Postupak za „EZ” izjavu o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu

1. Za sastavljanje „EZ” izjave o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu određenog sastavnog dijela interoperabilnosti, proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik primjenjuju odredbe utvrđene relevantnim TSI-ovima.

2. Kada se to zahtijeva u odgovarajućem TSI-u, ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu sastavnog dijela interoperabilnosti provodi prijavljeno tijelo kojemu je proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik podnio zahtjev.

3. Kada sastavni dijelovi interoperabilnosti podliježu drugim pravnim aktima Unije kojima su obuhvaćena druga pitanja, u „EZ” izjavi o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu navodi se da sastavni dijelovi interoperabilnosti također ispunjavaju uvjete tih drugih pravnih akata.

4. Kada niti proizvođač niti njegov ovlašteni zastupnik nisu ispunili obveze utvrđene u stavcima 1. i 3., te je obveze dužna ispuniti ona osoba koja sastavne dijelove interoperabilnosti stavlja na tržište. Za potrebe ove Direktive jednake obveze primjenjuju se na sve one osobe koje sklapaju sastavne dijelove interoperabilnosti ili dijelove sastavnih dijelova interoperabilnosti različitog podrijetla ili koje proizvode sastavne dijelove interoperabilnosti za vlastitu uporabu.

5. Ako država članica utvrdi da je „EZ” izjava sastavljena neopravdano, ona je dužna pobrinuti se da se sastavni dio interoperabilnosti ne stavi na tržište. U takvom slučaju, proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik dužni su sastavni dio interoperabilnosti vratiti u stanje sukladnosti pod uvjetima utvrđenima u toj državi članici.

Članak 11.

Neusklađenost sastavnih dijelova interoperabilnosti s osnovnim zahtjevima

1. Ako država članica utvrdi da sastavni dio interoperabilnosti koji je obuhvaćen „EZ” izjavom o sukladnosti ili prikladnosti za uporabu i stavljen na tržište vjerojatno neće ispunjavati osnovne zahtjeve kada ga se bude upotrebljavalo u skladu s njegovom namjenom, ta država

▼B

članica poduzima sve potrebne korake kako bi ograničila njegovo područje primjene, zabranila njegovu uporabu, povukla ga s tržišta ili ga opozvala. Država članica odmah obavješćuje Komisiju, Agenciju i druge države članice o poduzetim mjerama i navodi razloge za svoju odluku, pri čemu posebno naznačuje proizlazi li neusklađenost iz:

(a) neispunjavanja osnovnih zahtjeva;

(b) neispravne primjene europskih specifikacija, ako se takve specifikacije primjenjuju;

(c) nepotpunosti europskih specifikacija.

2. Agencija na temelju mandata Komisije bez odgode, a u svakom slučaju u roku od 20 dana od primitka tog mandata, započinje postupak savjetovanja sa zainteresiranim stranama. Ako Agencija nakon tog savjetovanja utvrdi da mjera nije opravdana, ona o tome odmah obavješćuje Komisiju, državu članicu koja je poduzela inicijativu kao i ostale države članice te proizvođača ili njegova ovlaštenog zastupnika. Ako Agencija utvrdi da je mjera opravdana, ona o tome odmah obavješćuje države članice.

3. Kada odluka iz stavka 1. proizlazi iz nepotpunosti europskih specifikacija, države članice, Komisija ili Agencija, prema potrebi, primjenjuju jednu ili više sljedećih mjera:

(a) djelomično ili potpuno povlačenje dotičnih specifikacija iz publikacija u kojima su navedene;

(b) ako odgovarajuća specifikacija predstavlja usklađenu normu, tada se ta norma ograničava ili povlači u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) br. 1025/2012;

(c) preispitivanje TSI-a u skladu s člankom 6.

4. Kada se pokaže da sastavni dio interoperabilnosti za koji postoji „EZ”izjava o sukladnosti nije usklađen s osnovnim zahtjevima, nadležna država članica poduzima odgovarajuće mjere protiv subjekta koji je sastavio izjavu te o tome obavješćuje Komisiju i ostale države članice.

POGLAVLJE IV.

PODSUSTAVI

Članak 12.

Slobodno kretanje podsustava

Ne dovodeći u pitanje odredbe poglavlja V., države članice na svom državnom području i zbog razloga povezanih s ovom Direktivom ne smiju zabraniti, ograničiti ili priječiti gradnju, puštanje u uporabu i rad strukturnih podsustava koji su dio željezničkog sustava i koji ispunjavaju osnovne zahtjeve. One posebno ne smiju zahtijevati provjere koje su već obavljene:

(a) u okviru postupka koji vodi do sastavljanja „EZ” izjave o provjeri; ili

(b) u drugim državama članicama, prije ili nakon stupanja na snagu ove Direktive, s ciljem provjere usklađenosti s istim zahtjevima pod istim radnim uvjetima.

▼B

Članak 13.

Sukladnost s TSI-ovima i nacionalnim pravilima

1. Agencija i nacionalna tijela nadležna za sigurnost smatraju da osnovne zahtjeve ispunjavaju oni strukturni podsustavi koji su dio željezničkog sustava te koji su, prema potrebi, obuhvaćeni „EZ” izjavom o provjeri izdanom upućivanjem na TSI-ove u skladu s člankom 15., ili izjavom o provjeri izdanom upućivanjem na nacionalna pravila u skladu s člankom 15. stavkom 8., ili koji su obuhvaćeni objema izjavama.

2. Nacionalna pravila za provedbu osnovnih zahtjeva i, prema potrebi, prihvatljivi nacionalni načini osiguravanja usklađenosti, primjenjuju se u sljedećim slučajevima:

(a) ako TSI-ovi ne obuhvaćaju ili ne obuhvaćaju u potpunosti određene aspekte koji odgovaraju osnovnim zahtjevima, uključujući otvorena pitanja, kako je navedeno u članku 4. stavku 6.;

(b) ako se o neprimjeni jednog ili više TSI-a ili njihovih dijelova obavijestilo u skladu s člankom 7.;

(c) ako poseban slučaj zahtijeva primjenu tehničkih pravila koja nisu uključena u relevantni TSI;

(d) nacionalna pravila koja se koriste za određivanje postojećih sustava, čija je svrha ograničena na ocjenjivanje tehničke usklađenosti vozila s mrežom;

(e) mreže i vozila koja nisu obuhvaćena TSI-ovima;

(f) kao nužnu privremenu preventivnu mjeru, posebno nakon nesreće.

Članak 14.

Obavješćivanje o nacionalnim pravilima

1. Države članice obavješćuju Komisiju i Agenciju o postojećim nacionalnim pravilima iz članka 13. stavka 2. u sljedećim slučajevima:

(a) kada se o nacionalnom(-om) pravilu(-ima) nije obavijestilo do 15. lipnja 2016. U tom slučaju o njima se obavješćuje do 16. prosinca 2016.;

(b) pri svakoj promjeni pravila;

(c) ako je podnesen novi zahtjev za neprimjenu TSI-a u skladu s člankom 7.;

(d) ako nacionalna pravila postanu suvišna nakon objave ili revidiranja dotičnog TSI-a.

2. Države članice obavješćuju o cjelovitom tekstu nacionalnih pravila iz stavka 1. putem odgovarajućeg informatičkog sustava u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) 2016/796.

3. Države članice osiguravaju da su nacionalna pravila iz stavka 1., uključujući ona koja obuhvaćaju sučelja između vozilâ i mreža, lako dostupna, da su u javnoj domeni i da se u njima koristi terminologija koju sve zainteresirane strane mogu razumjeti. Od država članica može se zatražiti da pruže dodatne informacije o tim nacionalnim pravilima.

▼B

4. Države članice mogu utvrditi nova nacionalna pravila samo u sljedećim slučajevima:

(a) kada TSI ne ispunjava u potpunosti osnovne zahtjeve;

(b) kao hitnu preventivnu mjeru, posebice nakon nesreće.

5. Države članice podnose, putem odgovarajućeg informatičkog sustava u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) 2016/796, nacrte novih nacionalnih pravila Agenciji i Komisiji na razmatranje prije očekivanog uvođenja predloženog novog pravila u nacionalni pravni sustav, pravovremeno i u rokovima iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/796 te pružaju obrazloženje za uvođenje tog novog pravila. Države članice osiguravaju da je nacrt u dovoljnoj mjeri dovršen kako bi Agencija mogla provesti njegovo ispitivanje u skladu s člankom 25. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/796.

6. Kada donesu određeno novo nacionalno pravilo, države članice o njemu obavješćuju Agenciju i Komisiju putem odgovarajućeg informatičkog sustava u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) 2016/796.

7. U slučaju hitnih preventivnih mjera države članice mogu odmah donijeti i primijeniti novo pravilo. O tom pravilu obavješćuje se u skladu s člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/796 i ono podliježe ocjeni Agencije u skladu s člankom 26. stavcima 1., 2. i 5. te Uredbe.

8. Pri obavješćivanju o nacionalnom pravilu iz stavka 1. ili novom nacionalnom pravilu države članice pružaju obrazloženje potrebe za tim pravilom kako bi ispunile osnovni zahtjev koji još nije obuhvaćen relevantnim TSI-em.

9. Nacrte nacionalnih pravila i nacionalna pravila iz stavka 1. ispituje Agencija u skladu s postupcima utvrđenima u člancima 25. i 26. Uredbe (EU) 2016/796.

10. Komisija provedbenim aktima utvrđuje razvrstavanje nacionalnih pravila o kojima se obavijestilo u različite skupine s ciljem olakšavanja uzajamnog prihvaćanja u različitim državama članicama i stavljanja vozila na tržište, uključujući kompatibilnost između nepokretne i mobilne opreme. Ti se provedbeni akti temelje na napretku koji je Agencija ostvarila u području uzajamnog prihvaćanja i donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

U skladu s provedbenim aktima iz prvog podstavka Agencija razvrstava nacionalna pravila o kojima se obavijestilo u skladu s ovim člankom.

11. Države članice mogu odlučiti da ne obavijeste o pravilima i ograničenjima izričito lokalne naravi. U takvim slučajevima države članice navode ta pravila i ograničenja u registrima infrastrukture iz članka 49.

12. Nacionalna pravila o kojima se obavijestilo u skladu s ovim člankom ne podliježu postupku obavješćivanja utvrđenom u Direktivi (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

13. Nacionalna pravila o kojima se nije obavijestilo u skladu s ovim člankom ne primjenjuju se za potrebe ove Direktive.

([1]) Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str. 1.).

▼B

Članak 15.

Postupak za sastavljanje „EZ” izjave o provjeri

1. Kako bi sastavio „EZ” izjavu o provjeri koja je potrebna za stavljanje na tržište i puštanje u uporabu iz poglavlja V., podnositelj zahtjeva zahtijeva od tijela ili tijelâ za ocjenjivanje sukladnosti koje je odabrao u tu svrhu da provede(-u) postupak „EZ” provjere naveden u Prilogu IV.

2. Podnositelj zahtjeva sastavlja „EZ” izjavu o provjeri podsustava. Podnositelj zahtjeva pod svojom isključivom odgovornošću izjavljuje da je dotični podsustav podvrgnut odgovarajućim postupcima provjere i da ispunjava zahtjeve mjerodavnog prava Unije i svakog mjerodavnog nacionalnog pravila. „EZ” izjavu o provjeri podsustava i prateću dokumentaciju podnositelj zahtjeva označuje datumom i potpisuje.

3. Zadaća prijavljenog tijela odgovornog za „EZ” provjeru podsustava počinje u fazi projektiranja i obuhvaća čitavo razdoblje proizvodnje sve do faze preuzimanja prije početka stavljanja podsustava na tržište ili puštanja u uporabu. U skladu s relevantnim TSI-em, ona također obuhvaća provjeru sučeljâ dotičnog podsustava u odnosu na sustav čijim sastavnim dijelom on postaje.

4. Podnositelj zahtjeva odgovoran je za prikupljanje tehničke dokumentacije koju treba priložiti „EZ” izjavi o provjeri. Ta tehnička dokumentacija sadržava sve potrebne dokumente koji se odnose na značajke podsustava i, prema potrebi, sve dokumente o potvrđivanju sukladnosti sastavnih dijelova interoperabilnosti. Ona također sadrži sve elemente koji se odnose na uvjete i ograničenja uporabe te upute o servisiranju, stalnom ili rutinskom nadgledanju, prilagođavanju i održavanju.

5. U slučaju obnove ili modernizacije podsustava koja za posljedicu ima izmjenu tehničke dokumentacije i koja utječe na valjanost već provedenih postupaka provjera, podnositelj zahtjeva procjenjuje potrebu za novom „EZ” izjavom o provjeri.

6. Prijavljeno tijelo može izdati privremenu potvrdu o provjeri kako bi obuhvatilo određene faze postupka provjere ili određene dijelove podsustava.

7. Ako to relevantni TSI-ovi omogućuju, prijavljeno tijelo može izdati potvrde o provjeri za jedan ili više podsustava ili određenih dijelova tih podsustava.

8. Države članice određuju tijela odgovorna za provedbu postupka provjere u skladu s nacionalnim pravilima. U tom smislu, imenovana tijela odgovorna su za s time povezane zadaće. Ne dovodeći u pitanje članak 30., država članica može odrediti prijavljeno tijelo kao imenovano tijelo te u tom slučaju jedinstveno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti može provesti cijeli postupak.

9. Komisija provedbenim aktima može odrediti:

(a) pojedinosti „EZ” postupaka provjere podsustava, uključujući postupak provjere u slučaju nacionalnih pravila i dokumente koje podnositelj zahtjeva podnosi za potrebe tog postupka;

(b) obrasce za „EZ” izjavu o provjeri, među ostalim u slučaju izmjene podsustava ili u slučaju dodatnih provjera, privremenu potvrdu o provjeri te obrasce za dokumente tehničke dokumentacije koji se moraju priložiti uz te izjave, kao i obrasce za potvrdu o provjeri.

▼B

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

Članak 16.

Neusklađenost podsustavâ s osnovnim zahtjevima

1. Kada država članica utvrdi da strukturni podsustav koji je obuhvaćen „EZ” izjavom o provjeri s priloženom tehničkom dokumentacijom nije u potpunosti u skladu s ovom Direktivom i posebno ne ispunjava osnovne zahtjeve, ona može zatražiti provedbu dodatnih provjera.

2. Država članica koja podnosi zahtjev odmah obavješćuje Komisiju o svim zatraženim dodatnim provjerama i navodi razloge za to. Komisija se savjetuje sa zainteresiranim stranama.

3. Država članica koja podnosi zahtjev navodi je li nepostojanje potpune usklađenosti s ovom Direktivom posljedica:

(a) neusklađenosti s osnovnim zahtjevima ili s TSI-em ili nepravilne primjene TSI-a, u kojem slučaju Komisija odmah obavješćuje državu članicu u kojoj prebiva osoba koja je neopravdano sastavila „EZ” izjavu o provjeri i od države članice zahtijeva da poduzme odgovarajuće mjere;

(b) nepotpunosti TSI-a, u kojem se slučaju primjenjuje postupak izmjene TSI-a kako je navedenu u članku 6.

Članak 17.

Pretpostavka sukladnosti

Za sastavne dijelove interoperabilnosti i podsustave koji su sukladni s usklađenim normama ili njihovim dijelovima, a na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije*, pretpostavlja se da su sukladni s osnovnim zahtjevima obuhvaćenim tim normama ili njihovim dijelovima.

POGLAVLJE V.

STAVLJANJE NA TRŽIŠTE I PUŠTANJE U UPORABU

Članak 18.

Odobrenje za puštanje nepokretnih postrojenja u uporabu

1. Pružni prometno-upravljački i signalno-sigurnosni te elektroenergetski i građevinski podsustavi puštaju se u uporabu samo ako su projektirani, izrađeni i ugrađeni tako da ispunjavaju osnovne zahtjeve i ako je primljeno odgovarajuće odobrenje u skladu sa stavcima 3. i 4.

2. Svako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost odobrava puštanje u uporabu elektroenergetskih i građevinskih podsustava te pružnih prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava koji se nalaze ili su u uporabi na državnom području njegove države članice.

3. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost pružaju detaljne upute o načinu ishođenja odobrenjâ iz ovog članka. Dokument s uputama za podnošenje zahtjeva, u kojemu se opisuju i objašnjavaju zahtjevi za ta odobrenja i navode potrebni dokumenti, stavlja se na raspolaganje podnositeljima zahtjeva bez naknade. Agencija i nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju pri širenju takvih informacija.

▼B

4. Podnositelj zahtjeva podnosi nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost zahtjev za odobrenje za puštanje u uporabu nepokretnih postrojenja. Uz zahtjev se prilaže dokumentacija koja uključuje dokumentirane dokaze o:

(a) izjavama o provjeri iz članka 15.;

(b) tehničkoj kompatibilnosti podsustava sa sustavom u koji se integriraju, utvrđenoj na temelju relevantnih TSI-a, nacionalnih pravila i registara;

(c) sigurnoj integraciji podsustava, utvrđenoj na temelju relevantnih TSI-a, nacionalnih pravila te zajedničkih sigurnosnih metoda („CSM-ovi”) određenih u članku 6. Direktive (EU) 2016/798;

(d) u slučaju pružnih prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava koji obuhvaćaju opremu Europskog sustava upravljanja i nadzora vlakova (ETCS) i/ili Globalnog sustava pokretnih komunikacija za željeznički promet (GSM-R), pozitivne odluke Agencije izdane u skladu s člankom 19. ove Direktive; i u slučaju promjene nacrta specifikacija natječaja ili opisa predviđenih tehničkih rješenja koja su izrađena nakon pozitivne odluke, usklađenosti s rezultatima postupka iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/796.

5. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost obavješćuje podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži relevantne dodatne informacije, za čije pružanje određuje razuman rok.

Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost provjerava potpunost, relevantnost i dosljednost dokumentacije, i, u slučaju pružne opreme ETRMS-a, usklađenost s pozitivnom odlukom Agencije izdanom u skladu s člankom 19. ove Direktive i, prema potrebi, usklađenost s rezultatom postupka iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/796. Nakon takve potvrde, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost izdaje odobrenje za puštanje u uporabu nepokretnih postrojenja ili obavješćuje podnositelja zahtjeva o svojoj negativnoj odluci u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju u roku od četiri mjeseca od primitka svih relevantnih informacija.

6. U slučaju obnove ili modernizacije postojećih podsustava, podnositelj zahtjeva šalje dokumentaciju u kojoj se opisuje projekt nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost obavješćuje podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži relevantne dodatne informacije, za čije pružanje određuje razuman rok. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, u bliskoj suradnji s Agencijom u slučaju pružnih projekata ERTMS-a, ispituje dokumentaciju i odlučuje je li potrebno novo odobrenje za puštanje u uporabu, i to na temelju sljedećih kriterija:

(a) predviđeni radovi mogli bi imati negativan učinak na ukupnu razinu sigurnosti dotičnog podsustava;

(b) to zahtijevaju relevantni TSI-ovi;

(c) to zahtijevaju nacionalni planovi provedbe koje su utvrdile države članice; ili

(d) izmijenjene su vrijednosti parametara na temelju kojih je već dodijeljeno odobrenje.

▼B

Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost donosi svoju odluku u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju u roku od četiri mjeseca od primitka svih relevantnih informacija.

7. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost dužno je primjereno utemeljiti odluku kojom se odbija zahtjev za odobrenje za puštanje u uporabu nepokretnih postrojenja. Podnositelj zahtjeva može, u roku od mjeseca dana od primitka negativne odluke, nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost podnijeti zahtjev da preispita svoju odluku. Uz zahtjev se prilaže obrazloženje. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ima dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva za preispitivanje da potvrdi ili opozove svoju odluku. Ako negativna odluka nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost bude potvrđena, podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu tijelu za žalbe koje određuje nadležna država članica u skladu s člankom 18. stavkom 3. Direktive (EU) 2016/798.

Članak 19.

Usklađena provedba ERTMS-a u Uniji

1. U slučaju pružnih prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava koji obuhvaćaju opremu ETCS-a i/ili GSM-R-a, Agencija osigurava usklađenu primjenu ERTMS-a u Uniji.

2. Kako bi se osigurala usklađena primjena ERTMS-a i interoperabilnost na razini Unije, prije svakog poziva za podnošenje ponuda povezanih s pružnom opremom ERTMS-a Agencija provjerava jesu li predviđena tehnička rješenja u potpunosti usklađena s relevantnim TSI-ovima i stoga u potpunosti interoperabilna.

3. Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev za odobrenje Agencije. Uz zahtjev koji se odnosi na pojedinačne projekte ERTMS-a ili za kombinaciju projekata, prugu, skupinu pruga ili mrežu, prilaže se dokumentacija koja uključuje:

(a) nacrt specifikacija natječaja ili opis predviđenih tehničkih rješenja;

(b) dokumentirane dokaze uvjeta potrebnih za tehničku i operativnu kompatibilnost podsustava s vozilima koja su namijenjena za rad na određenoj mreži;

(c) dokumentirane dokaze o usklađenosti predviđenih tehničkih rješenja s relevantnim TSI-ovima;

(d) sve ostale relevantne dokumente, kao što su mišljenja nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost, izjave o provjeri ili potvrde o sukladnosti.

Taj zahtjev i informacije o svim zahtjevima, fazama relevantnih postupaka i njihovom ishodu, te, prema potrebi, zahtjevi i odluke odbora za žalbe podnose se putem jedinstvene kontaktne točke iz članka 12. Uredbe (EU) 2016/796.

Nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu izdati mišljenje o zahtjevu za odobrenje podnositelju zahtjeva prije podnošenja zahtjeva ili Agenciji nakon takvog podnošenja.

4. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja Agencija obavješćuje podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži potrebne dodatne informacije, za čije pružanje određuje razuman rok.

▼B

Agencija izdaje pozitivnu odluku ili obavješćuje podnositelja zahtjeva o mogućim nedostatcima u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju u roku od dva mjeseca od primitka svih relevantnih informacija. Agencija temelji svoje mišljenje na dokumentaciji podnositelja zahtjeva i na mogućim mišljenjima nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost.

Ako se podnositelj zahtjeva složi s nedostatcima koje je utvrdila Agencija, podnositelj zahtjeva ispravlja nacrt projekta i Agenciji predaje novi zahtjev za odobrenje.

Ako se podnositelj zahtjeva ne složi s nedostacima koje je utvrdila Agencija, primjenjuje se postupak iz stavka 5.

U slučaju iz članka 7. stavka 1. točke (a), podnositelj zahtjeva ne traži novo ocjenjivanje.

5. Ako odluka Agencije nije pozitivna, Agencija je obrazlaže na odgovarajući način. Podnositelj zahtjeva može u roku od mjesec dana od primitka takve odluke podnijeti obrazloženi zahtjev za preispitivanje odluke od strane Agencije. Agencija potvrđuje ili opoziva svoju odluku u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva. Ako Agencija potvrdi svoju prvotnu odluku, podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti žalbu odboru za žalbe uspostavljenom u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2016/796.

6. U slučaju promjene nacrta specifikacija natječaja ili opisa predviđenih tehničkih rješenja do koje je došlo nakon pozitivne odluke, podnositelj zahtjeva bez odgode obavješćuje Agenciju i nacionalno tijelo nadležno za sigurnost putem jedinstvene kontaktne točke iz članka 12. Uredbe (EU) 2016/796. U tom slučaju primjenjuje se članak 30. stavak 2. te Uredbe.

Članak 20.

Stavljanje mobilnih podsustava na tržište

1. Podnositelj zahtjeva stavlja mobilne podsustave na tržište samo ako su projektirani, izrađeni i ugrađeni tako da ispunjavaju osnovne zahtjeve.

2. Podnositelj zahtjeva posebno osigurava postojanje odgovarajuće izjave o provjeri.

Članak 21.

Odobrenje za stavljanje vozila na tržište

1. Podnositelj zahtjeva stavlja vozilo na tržište tek nakon što je primio odobrenje za stavljanje vozila na tržište, koje izdaje Agencija u skladu sa stavcima od 5. do 7. ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost u skladu sa stavkom 8.

2. U svojem zahtjevu za odobrenje za stavljanje vozila na tržište podnositelj zahtjeva određuje područje uporabe vozila. Zahtjev uključuje dokaze da je provjerena tehnička kompatibilnost između vozila i mreže područja uporabe.

3. Uz zahtjev za odobrenje za stavljanje vozila na tržište prilaže se dokumentacija u vezi s vozilom ili tipom vozila te uključuje dokumentirane dokaze o:

(a) stavljanju na tržište mobilnih podsustava od kojih se sastoji vozilo u skladu s člankom 20., na temelju „EZ” izjave o provjeri;

▼B

(b) tehničkoj kompatibilnosti podsustava iz točke (a) u vozilu, utvrđenoj na temelju relevantnih TSI-a i, prema potrebi, nacionalnih pravila;

(c) sigurnoj integraciji podsustava iz točke (a) u vozilu, utvrđenoj na temelju relevantnih TSI-a i, prema potrebi, nacionalnih pravila te CSM-ova iz članka 6. Direktive (EU) 2016/798;

(d) tehničkoj kompatibilnosti vozila s mrežom na području uporabe iz stavka 2., utvrđenoj na temelju relevantnih TSI-a i, prema potrebi, nacionalnih pravila, registara infrastrukture te CSM-a za procjenu rizika iz članka 6. Direktive (EU) 2016/798.

Taj zahtjev i informacije o svim zahtjevima, fazama relevantnih postupaka i njihovom ishodu te, prema potrebi, zahtjevi i odluke odbora za žalbe podnose se putem jedinstvene kontaktne točke iz članka 12. Uredbe (EU) 2016/796.

Kada su za dobivanje dokumentiranih dokaza o tehničkoj kompatibilnosti iz prvog podstavka točaka (b) i (d) potrebna ispitivanja, uključena nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu podnositelju zahtjeva izdati privremeno odobrenje za upotrebu vozila u svrhu praktičnih provjera na mreži. Upravitelj infrastrukture, uz savjetovanje s podnositeljem zahtjeva, ulaže sve napore da osigura provedbu svih ispitivanja u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva podnositelja. Prema potrebi, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost poduzima mjere kojima se osigurava provedba tih ispitivanja.

4. Agencija ili, u slučaju iz stavka 8., nacionalno tijelo nadležno za sigurnost izdaje odobrenja za vozila za stavljanje na tržište ili obavješćuje podnositelja zahtjeva o negativnoj odluci unutar unaprijed određenog razumnog roka te, u svakom slučaju, u roku od četiri mjeseca nakon primitka svih relevantnih informacija od podnositelja zahtjeva. Agencija ili, u slučajevima predviđenima u stavku 8., nacionalno tijelo nadležno za sigurnost primjenjuje praktične aranžmane o postupku izdavanja odobrenja koji se utvrđuju u provedbenom aktu, kako je navedeno u stavku 9. Ta odobrenja omogućuju stavljanje vozila na tržište Unije.

5. Agencija izdaje odobrenje za stavljanje vozila na tržište za vozila koja imaju područje uporabe u jednoj ili više država članica. Kako bi izdala takva odobrenja, Agencija:

(a) ocjenjuje elemente dokumentacije navedene u stavku 3. prvom podstavku točkama (b), (c) i (d) kako bi provjerile cjelovitost, relevantnost i dosljednost dokumentacije u odnosu na relevantne TSI-ove; i

(b) upućuje dokumentaciju podnositelja zahtjeva nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost za namjeravano područje uporabe radi ocjenjivanja dokumentacije kako bi se provjerile njezina cjelovitost, relevantnost i dosljednost u odnosu na stavak 3. prvi podstavak točku (d) te na elemente navedene u stavku 3. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) u odnosu na relevantna nacionalna pravila.

U okviru ocjena iz točaka (a) i (b) i u slučaju opravdane sumnje Agencija ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu zatražiti provedbu ispitivanja na mreži. Kako bi se olakšala ta ispitivanja, uključena nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu podnositelju zahtjeva izdati

▼B

privremena odobrenja za uporabu vozila za provedbu ispitivanja na mreži. Upravitelj infrastrukture ulaže sve napore da osigura provedbu svih ispitivanja u roku od tri mjeseca od zahtjeva Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost.

6. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja Agencija obavješćuje podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži relevantne dodatne informacije, za čije pružanje određuje razuman rok. S obzirom na cjelovitost, relevantnost i dosljednost dokumentacije Agencija također može ocijeniti elemente navedene u stavku 3. točki (d).

Agencija u cijelosti uzima u obzir ocjene iz stavka 5. prije donošenja odluke o izdavanju odobrenja za stavljanje vozila na tržište. Agencija izdaje odobrenje za stavljanje vozila na tržište ili obavješćuje podnositelja zahtjeva o svojoj negativnoj odluci u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju u roku od četiri mjeseca od primitka svih potrebnih informacija.

U slučaju neprimjene jednog ili više TSI-a ili njihovih dijelova kako je navedeno u članku 7., Agencija izdaje odobrenje za vozilo tek nakon primjene postupka utvrđenog u tom članku.

Agencija preuzima punu odgovornost za odobrenja koja izdaje.

7. Ako se Agencija ne složi s negativnom ocjenom jednog ili više nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost u skladu sa stavkom 5. točkom (b), o tome obavješćuje dotično tijelo ili tijela i navodi razloge za svoje neslaganje. Agencija i nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s ciljem postizanja dogovora o uzajamno prihvatljivoj ocjeni. Agencija i nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost prema potrebi mogu odlučiti u taj postupak uključiti i podnositelja zahtjeva. Ako u roku od mjeseca dana nakon što je Agencija o svojem neslaganju obavijestila nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost nije bilo moguće postići dogovor o uzajamno prihvatljivoj ocjeni, Agencija donosi konačnu odluku, osim ako su nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost predmet uputila na arbitražu pred odbor za žalbe koji je uspostavljen u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2016/796. Odbor za žalbe odlučuje o tome hoće li potvrditi nacrt odluke Agencije u roku od mjesec dana od zahtjeva nacionalnog tijela ili nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost.

Ako se odbor za žalbe složi s Agencijom, Agencija donosi odluku bez odgode.

Ako se odbor za žalbe složi s negativnom ocjenom nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost, Agencija izdaje odobrenje za područje uporabe koje isključuje dijelove mreže za koje je dobivena negativna ocjena.

Ako se Agencija ne složi s pozitivnom ocjenom jednog ili više nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost u skladu sa stavkom 5. točkom (b), ona o tome obavješćuje dotično tijelo ili tijela i navodi razloge za svoje neslaganje. Agencija i nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s ciljem postizanja dogovora o uzajamno prihvatljivoj ocjeni. Agencija i nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost prema potrebi mogu odlučiti u taj postupak uključiti i podnositelja zahtjeva. Ako u roku od mjeseca dana nakon što je Agencija o svom neslaganju obavijestila nacionalno tijelo ili nacionalna tijela nadležna za sigurnost nije bilo moguće postići dogovor o uzajamno prihvatljivoj ocjeni, Agencija donosi konačnu odluku.

▼B

8. Kada je područje uporabe ograničeno na mrežu ili mreže u samo jednoj državi članici, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost te države članice može, na vlastitu odgovornost i na zahtjev podnositelja zahtjeva, izdati odobrenje za stavljanje vozila na tržište. Kako bi izdalo takvo odobrenje, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ocjenjuje dokumentaciju u odnosu na elemente navedene u stavku 3. i u skladu s postupcima koje treba utvrditi u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 9. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja zahtjeva, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost obavješćuje podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži relevantne dodatne informacije. Odobrenje je važeće i bez proširenja područja uporabe za vozila koja voze do kolodvora u susjednim državama članicama sa sličnim značajkama mreže, ako su ti kolodvori u blizini granice, nakon savjetovanja s nadležnim nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost. Ta savjetovanja mogu se provoditi za svaki slučaj zasebno ili mogu biti određena u prekograničnom sporazumu između nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost.

Kada je područje uporabe ograničeno na državno područje jedne države članice, te u slučaju neprimjene jednog ili više TSI-ova ili njihovih dijelova kako je navedeno u članku 7., nacionalno tijelo nadležno za sigurnost izdaje odobrenje tek nakon primjene postupka utvrđenog u tom članku.

Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost preuzima punu odgovornost za odobrenja koja izdaje.

9. Do 16. lipnja 2018. Komisija provedbenim aktima donosi praktične aranžmane u kojima se utvrđuje:

(a) način na koji podnositelj zahtjeva ispunjava zahtjeve za odobrenje za stavljanje vozila na tržište i za odobrenje za tip vozila utvrđene u ovom članku te popis potrebnih dokumenata;

(b) pojedinosti postupka odobravanja, kao što su postupovne faze i rokovi za svaku fazu postupka;

(c) način na koji Agencija i nacionalno tijelo nadležno za sigurnost poštuju zahtjeve utvrđene u ovom članku tijekom različitih faza postupka podnošenja zahtjeva i odobravanja, među ostalim pri ocjenjivanju dokumentacije podnositelja zahtjeva.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3. Njima se uzima u obzir iskustvo stečeno tijekom pripreme sporazumâ o suradnji iz stavka 14. ovog članka.

10. U odobrenjima za stavljanje vozila na tržište navode se:

(a) područje (područja) uporabe;

(b) vrijednosti parametara navedene u TSI-ovima i, ako je primjenjivo, u nacionalnim pravilima, za provjeru tehničke kompatibilnosti između vozila i područja uporabe;

(c) usklađenost vozila s relevantnim TSI-ovima i skupovima nacionalnih pravila, u odnosu na parametre iz točke (b);

(d) uvjeti korištenja vozilom i druga ograničenja.

11. Svaka odluka kojom se odbija odobrenje za stavljanje vozila na tržište ili kojom se isključuju dijelovi mreže u skladu s negativnom

▼B

ocjenom kako je navedeno u stavku 7. obrazlaže se na odgovarajući način. U roku od mjesec dana od primitka negativne odluke podnositelj zahtjeva može od Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost, prema potrebi, zatražiti preispitivanje odluke. Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost imaju dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva za preispitivanje da potvrde ili opozovu svoju odluku.

Ako negativna ocjena Agencije bude potvrđena, podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu odboru za žalbe određenom u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2016/796.

Ako negativna odluka nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost bude potvrđena, podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu tijelu za žalbe u skladu s nacionalnim pravom. Države članice za potrebe tog žalbenog postupka mogu odrediti regulatorno tijelo iz članka 55. Direktive 2012/34/EU. U tom se slučaju primjenjuje članak 18. stavak 3. Direktive (EU) 2016/798.

12. U slučaju obnove ili modernizacije postojećih vozila koja već imaju odobrenje za stavljanje vozila na tržište, novo odobrenje za stavljanje vozila na tržište potrebno je ako:

(a) se izmijene vrijednosti parametara iz stavka 10. točke (b) koje su izvan raspona prihvatljivih parametara kako su utvrđeni u TSI-ovima;

(b) bi predviđeni radovi mogli imati negativan učinak na ukupnu razinu sigurnosti dotičnog vozila; ili

(c) to zahtijevaju relevantni TSI-ovi.

13. Ako podnositelj zahtjeva želi proširiti područje uporabe već odobrenog vozila, on dopunjava dokumentaciju relevantnim dokumentima iz stavka 3. koji se odnose na dodatno područje uporabe. Podnositelj zahtjeva podnosi dokumentaciju Agenciji koja, nakon provedbe postupaka utvrđenih u stavcima od 4. do 7., izdaje ažurirano odobrenje koje obuhvaća prošireno područje uporabe.

Ako je podnositelj zahtjeva dobio odobrenje u skladu sa stavkom 8. i želi proširiti područje uporabe u toj državi članici, on dopunjava dokumentaciju relevantnim dokumentima iz stavka 3. koji se odnose na dodatno područje uporabe. On podnosi dokumentaciju nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost koje, nakon provedbe postupaka utvrđenih u stavku 8., izdaje ažurirano odobrenje koje obuhvaća prošireno područje uporabe.

14. Za potrebe stavaka 5. i 6. ovog članka Agencija sklapa sporazume o suradnji s nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost u skladu s člankom 76. Uredbe (EU) 2016/796. Ti sporazumi mogu biti posebni sporazumi ili okvirni sporazumi te mogu uključivati jedno ili više nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. Oni sadrže detaljan opis zadaća i uvjete za radove koje treba provesti, rokove utvrđene u svrhu njihovog ostvarivanja i raspodjelu naknada koje plaća podnositelj zahtjeva. Oni mogu uključivati i posebne aranžmane o suradnji u slučaju mreža koje zahtijevaju specifičnu stručnost zbog zemljopisnih ili povijesnih razloga,

▼B

s ciljem smanjenja administrativnih opterećenja i troškova za podnositelja zahtjeva. Ako su te mreže izolirane od ostatka željezničkog sustava Unije, takvi posebni aranžmani o suradnji mogu uključivati mogućnost prijenosa zadaća relevantnim nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost putem ugovora, kada je to potrebno kako bi se osigurala učinkovita i razmjerna raspodjela sredstava za odobrenja. Ti sporazumi moraju biti sklopljeni prije nego što Agencija počne provoditi zadaće povezane s odobrenjima u skladu s člankom 54. stavkom 4. ove Direktive.

15. U slučaju onih država članica u kojima je širina kolosijeka na mreži drukčija od širine kolosijeka na glavnoj željezničkoj mreži u Uniji te kada takve mreže imaju iste tehničke i operativne zahtjeve kao i susjedne treće zemlje, sva dotična nacionalna tijela nadležna za sigurnost iz tih država članica, uz sporazume o suradnji iz stavka 14., s Agencijom sklapaju multilateralni sporazum s ciljem utvrđivanja uvjeta pod kojima je odobrenje za vozilo izdano u jednoj od tih država članica valjano i u drugim dotičnim državama članicama.

16. Ovaj se članak ne primjenjuje na teretne ili putničke vagone koji se zajednički upotrebljavaju s trećim zemljama u kojima je širina kolosijeka drukčija od širine kolosijeka na glavnoj željezničkoj mreži u Uniji i koji su odobreni u skladu s drukčijim postupkom za odobrenje vozila. Pravila kojima se uređuje postupak odobravanja takvih vozila objavljuju se i o njima se obavješćuje Komisija. Sukladnost tih vozila s osnovnim zahtjevima ove Direktive osigurava dotični željeznički prijevoznik u kontekstu svog sustava upravljanja sigurnošću. Komisija, na temelju izvješća Agencije, može dati mišljenje o tome jesu li takva pravila u skladu s ciljevima ove Direktive. Ako takva pravila nisu u skladu s ciljevima ove Direktive, dotične države članice i Komisija mogu surađivati kako bi utvrdile odgovarajuća djelovanja koja treba poduzeti, u suradnji s relevantnim međunarodnim tijelima, ako je to potrebno.

17. Država članica može odlučiti da ovaj članak ne primjenjuje na lokomotive i vlakove na vlastiti pogon iz trećih zemalja za koje je predviđeno da će prometovati do kolodvora koji se nalazi na njezinu državnom području u blizini granice i koji je namijenjen za odvijanje prekograničnog prometa. Sukladnost tih vozila s osnovnim zahtjevima ove Direktive osigurava dotični željeznički prijevoznik u kontekstu svog sustava upravljanja sigurnošću i prema potrebi u skladu s člankom 10. stavkom 9. Direktive (EU) 2016/798.

Članak 22.

Registracija vozila čije je stavljanje na tržište odobreno

1. Prije prve uporabe vozila i nakon što je odobrenje za njegovo stavljanje na tržište dodijeljeno u skladu s člankom 21., vozilo se na zahtjev posjednika registrira u registru vozila kako je navedeno u članku 47.

2. Ako je područje uporabe vozila ograničeno na državno područje jedne države članice, vozilo se registrira u toj državi članici.

3. Ako područje uporabe vozila obuhvaća državno područje više od jedne države članice, vozilo se registrira u jednoj od dotičnih država članica.

▼B

Članak 23.

Provjere prije uporabe odobrenih vozila

1. Prije nego što željeznički prijevoznik uporabi vozilo na području uporabe koje je utvrđeno u odobrenju za stavljanje na tržište, on provjerava da je:

(a) za vozilo izdano odobrenje za stavljanje na tržište u skladu s člankom 21. te da je ono propisno registrirano;

(b) vozilo kompatibilno s trasom na temelju registra infrastrukture, relevantnih TSI-ova ili bilo kojih relevantnih informacija koje upravitelj infrastrukture mora dostaviti bez naknade i u razumnom roku, ako registar infrastrukture ne postoji ili je nepotpun; te

(c) vozilo ispravno uključeno u sastav vlaka ako je namijenjeno za prometovanje, uzimajući u obzir sustav upravljanja sigurnošću utvrđen u članku 9. Direktive (EU) 2016/798 i TSI za odvijanje prometa i upravljanje njime.

2. Za potrebe stavka 1. željeznički prijevoznik može provesti ispitivanja u suradnji s upraviteljem infrastrukture.

Upravitelj infrastrukture, uz savjetovanje s podnositeljem zahtjeva, ulaže sve napore da osigura provedbu svih ispitivanja u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva podnositelja.

Članak 24.

Odobrenje za tip vozilâ

1. Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost može, prema potrebi, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 21. dodijeliti odobrenja za tip vozila. Zahtjev za odobrenjem za tip vozila i informacije o svim zahtjevima, fazama relevantnih postupaka i njihovom ishodu te, prema potrebi, zahtjevi i odluke odbora za žalbe, podnose se putem jedinstvene kontaktne točke iz članka 12. Uredbe (EU) 2016/796.

2. Ako Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost izdaje odobrenje za stavljanje vozila na tržište, ona/ono istodobno sa zahtjevom podnositelja zahtjeva izdaje i odobrenje za tip vozila, koje je povezano s istim područjem uporabe vozila.

3. U slučaju promjene odgovarajućih odredaba u TSI-ovima ili nacionalnim pravilima na temelju kojih je izdano odobrenje za tip vozila, u TSI-u ili nacionalnom pravilu određuje se ostaje li već izdano odobrenje za tip vozila i dalje važeće ili ga je potrebno obnoviti. Ako odobrenje treba obnoviti, provjere koje provodi Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost mogu se odnositi samo na promijenjena pravila.

4. Komisija provedbenim aktima utvrđuje model izjave o sukladnosti tipa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

5. Izjava o sukladnosti tipa utvrđuje se u skladu s:

(a) postupcima provjere relevantnih TSI-ova; ili

▼B

(b) ako se TSI-ovi ne primjenjuju, postupcima ocjenjivanja sukladnosti kako je utvrđeno u modulima B+D, B+F i H1 Odluke br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

6. Komisija, kada je to primjereno, može donijeti provedbene akte kojima uspostavlja *ad hoc* module za ocjenjivanje sukladnosti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

7. Odobrenje za tipove vozila unosi se u Europski registar odobrenih tipova vozila iz članka 48.

Članak 25.

Sukladnost vozilâ s odobrenim tipom vozila

1. Vozilo ili serija vozila koji su sukladni s odobrenim tipom vozila bez dodatnih provjera dobivaju odobrenje za vozilo u skladu s člankom 21. na temelju izjave o sukladnosti s tim tipom vozila, koju podnosi podnositelj zahtjeva.

2. Obnavljanje odobrenja za tip vozila kako je navedeno u članku 24. stavku 3. ne utječe na odobrenja za stavljanje vozila na tržište koja su već izdana na temelju prethodnog odobrenja za stavljanje tog tipa vozila na tržište.

Članak 26.

Neusklađenost vozila ili tipova vozila s osnovnim zahtjevima

1. Kada željeznički prijevoznik tijekom uporabe utvrdi da vozilo kojim se koristi ne ispunjava jedan od primjenjivih osnovnih zahtjeva, on poduzima potrebne korektivne mjere kako bi osigurao sukladnost tog vozila. Osim toga, on može obavijestiti Agenciju i bilo koja dotična nacionalna tijela nadležna za sigurnost o poduzetim mjerama. Ako željeznički prijevoznik ima dokaz da je neusklađenost postojala već u trenutku izdavanja odobrenja za stavljanje na tržište, o tome obavješćuje Agenciju i bilo koja druga dotična nacionalna tijela nadležna za sigurnost.

2. Kada nacionalno tijelo nadležno za sigurnost sazna, primjerice u okviru postupka nadzora predviđenog u članku 17. Direktive (EU) 2016/798, da vozilo ili tip vozila, za koje je odobrenje za stavljanje na tržište izdala Agencija u skladu s člankom 21. stavkom 5. ili člankom 24., ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost u skladu s člankom 21. stavkom 8. ili člankom 24., kada ga se upotrebljava u skladu s njegovom namjenom ne ispunjava jedan od primjenjivih osnovnih zahtjeva, ono o tome obavješćuje željezničkog prijevoznika koji upotrebljava to vozilo ili tip vozila i od njega traži da poduzme potrebne korektivne mjere kako bi osigurao sukladnost tog vozila ili tih vozila. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost obavješćuje Agenciju i bilo koja druga dotična nacionalna tijela nadležna za sigurnost, uključujući ona na državnom području na kojem je u tijeku obrada zahtjeva za odobrenje za stavljanje na tržište vozila istog tipa.

([1]) Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (SL L 218, 13.8.2008., str. 82.).

▼B

3. Kada, u slučajevima navedenima u stavcima 1. i 2. ovog članka, korektivne mjere koje je primijenio željeznički prijevoznik ne osiguraju sukladnost s primjenjivim osnovnim zahtjevima i ta nesukladnost dovede do ozbiljnog sigurnosnog rizika, dotično nacionalno tijelo nadležno za sigurnost može primijeniti privremene sigurnosne mjere u okviru svojih zadaća nadzora, u skladu s člankom 17. stavkom 6. Direktive (EU) 2016/798. Privremene sigurnosne mjere u obliku suspenzije odobrenja tipa vozila istodobno mogu primijeniti nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija te podliježu sudskom preispitivanju i arbitražnom postupku utvrđenom u članku 21. stavku 7.

4. U slučajevima iz stavka 3. Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost koje je izdalo odobrenje, nakon preispitivanja djelotvornosti bilo kojih mjera poduzetih radi uklanjanja ozbiljnog sigurnosnog rizika, može odlučiti ukinuti ili izmijeniti odobrenje kada se dokaže da u trenutku izdavanja odobrenja nije bio ispunjen određeni osnovni zahtjev. U tu svrhu oni o svojoj odluci obavješćuju nositelja odobrenja za stavljanje na tržište ili odobrenja za tip vozila, navodeći razloge za svoje odluke. Nositelj može, u roku od mjesec dana od primitka odluke Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost, zatražiti preispitivanje odluke. U tom se slučaju odluku o ukidanju privremeno suspendira. Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost mogu u roku od mjesec dana od datuma primitka zahtjeva za preispitivanje potvrditi ili opozvati svoju odluku.

Kada je to potrebno, u slučaju neslaganja između Agencije i nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost u vezi s potrebom da se ograniči ili ukine odobrenje, primjenjuje se arbitražni postupak predviđen u članku 21. stavku 7. Ako je rezultat tog postupka takav da se odobrenje za vozilo ne ograničava niti ukida, suspendiraju se privremene sigurnosne mjere iz stavka 3. ovog članka.

5. Ako odluka Agencije bude potvrđena, nositelj odobrenja za vozilo može podnijeti žalbu odboru za žalbe određenom u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2016/796 u roku iz članka 59. te Uredbe. Ako odluka nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost bude potvrđena, nositelj odobrenja za vozilo može podnijeti žalbu, u roku od dva mjeseca od priopćenja te odluke, u okviru nacionalnog sudskog preispitivanja iz članka 18. stavka 3. Direktive (EU) 2016/798. Države članice za potrebe takvog žalbenog postupka mogu odrediti regulatorno tijelo navedeno u članku 56. Direktive 2012/34/EU.

6. Ako Agencija odluči ukinuti ili izmijeniti odobrenje za stavljanje na tržište koje je dodijelila, ona izravno obavješćuje sva nacionalna tijela nadležna za sigurnost, navodeći razloge za svoju odluku.

Ako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost odluči ukinuti odobrenje za stavljanje na tržište koje je dodijelilo, ono o tome odmah obavješćuje Agenciju i navodi razloge za svoju odluku. Agencija zatim o tome obavješćuje ostala nacionalna tijela nadležna za sigurnost.

7. Odluka Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost o ukidanju odobrenja unosi se u odgovarajući registar vozila u skladu s člankom 22. ili, u slučaju odobrenja za tip vozila, u Europski registar odobrenih tipova vozila u skladu s člankom 24. stavkom 7. Agencija i

▼B

nacionalna tijela nadležna za sigurnost osiguravaju da željeznički prijevoznici koji se koriste vozilima istog tipa kao što je vozilo ili tip koji podliježe ukidanju budu primjereno obaviješteni. Ti željeznički prijevoznici najprije provjeravaju postoji li isti problem neusklađenosti. U tom se slučaju primjenjuje postupak predviđen u ovom članku.

8. Kada se odobrenje za stavljanje na tržište ukine, dotično vozilo ne smije se više upotrebljavati, a njegovo se područje uporabe ne smije proširivati. Kada se odobrenje za tip vozila ukine, vozila izrađena na temelju tog odobrenja ne smiju se staviti na tržište ili, ako su već bila stavljena na tržište, moraju se povući s tržišta. Novo odobrenje može se za pojedinačna vozila zatražiti na temelju postupka predviđenog u članku 21. odnosno za tip vozila na temelju postupka predviđenog u članku 24.

9. Kada je, u slučajevima predviđenima u stavcima 1. i 2., neusklađenost s osnovnim zahtjevima ograničena na dio područja uporabe dotičnog vozila i ako je ta neusklađenost postojala već u trenutku izdavanja odobrenja za stavljanje na tržište, odobrenje se mijenja tako da se isključe dotični dijelovi područja uporabe.

POGLAVLJE VI.

TIJELA ZA OCJENJIVANJE SUKLADNOSTI

Članak 27.

Tijela koja provode prijavljivanje

1. Države članice određuju tijela koja provode prijavljivanje koja su odgovorna za utvrđivanje i provedbu postupaka za ocjenjivanje, prijavljivanje i nadgledanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti, uključujući usklađenost s člankom 34.

2. Države članice osiguravaju da ta tijela obavješćuju Komisiju i druga tijela država članica ovlaštena za provedbu zadaća ocjenjivanja sukladnosti trećih strana kako je predviđeno u članku 10. stavku 2. i članku 15. stavku 1. Također osiguravaju da obavješćuju Komisiju i druge države članice o imenovanim tijelima iz članka 15. stavka 8.

3. Države članice mogu odlučiti da ocjenjivanje i nadgledanje iz stavka 1. treba provoditi nacionalno akreditacijsko tijelo u smislu Uredbe (EZ) br. 765/2008 i u skladu s njom.

4. Kada tijelo koje provodi prijavljivanje delegira ili na drugi način povjerava ocjenjivanje, prijavljivanje ili nadgledanje iz stavka 1. ovog članka tijelu koje nije tijelo javne vlasti, to tijelo mora biti pravna osoba i ispunjavati zahtjeve utvrđene u članku 28. Ono ima uspostavljene aranžmane za pokrivanje odgovornosti koja proizlazi iz njegovih aktivnosti.

5. Tijelo koje provodi prijavljivanje preuzima punu odgovornost za zadaće koje obavlja tijelo iz stavka 3.

▼B

Članak 28.

Zahtjevi u vezi s tijelima koja provode prijavljivanje

Tijelo koje provodi prijavljivanje:

(a) uspostavlja se tako da se izbjegne svaki sukob interesa s tijelima za ocjenjivanje sukladnosti;

(b) organizirano je i djeluje tako da zaštiti objektivnost i nepristranost svojih aktivnosti;

(c) organizirano je tako da svaku odluku koja se odnosi na prijavljivanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti donose stručne osobe različite od onih koje provode ocjenjivanje;

(d) ne nudi niti obavlja bilo kakve aktivnosti koje obavljaju tijela za ocjenjivanje sukladnosti kao ni usluge savjetovanja na komercijalnoj ili konkurentskoj osnovi;

(e) štiti povjerljivost prikupljenih informacija;

(f) raspolaže dostatnim brojem stručnog osoblja za ispravno obavljanje svojih zadaća.

Članak 29.

Obveza tijela koja provode prijavljivanje da pružaju informacije

Države članice obavješćuju Komisiju o svojim postupcima za ocjenjivanje, prijavljivanje i nadgledanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti i svim promjenama u vezi s tim postupcima.

Komisija osigurava dostupnost tih podataka javnosti.

Članak 30.

Tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti mora za potrebe prijavljivanja ispunjavati zahtjeve utvrđene u stavcima od 2. do 7. ovog članka i u člancima 31. i 32.

2. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti osniva se u skladu s nacionalnim pravom i ima pravnu osobnost.

3. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti sposobno je obavljati sve zadaće ocjenjivanja sukladnosti koje su mu dodijeljene relevantnim TSI-em i za koje je prijavljeno, bez obzira na to obavlja li navedene zadaće sâmo tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ili se one obavljaju u njegovo ime i pod njegovom odgovornošću.

U svakom trenutku, za svaki zasebni postupak ocjenjivanja sukladnosti i svaku vrstu ili kategoriju proizvoda za koje je prijavljeno, tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ima na raspolaganju:

(a) potrebno osoblje s tehničkim znanjem i dostatnim i prikladnim iskustvom za obavljanje zadaća ocjenjivanja sukladnosti;

▼B

(b) relevantne opise postupaka u skladu s kojima se ocjenjivanje sukladnosti treba provoditi, a kojima se osigurava transparentnost i sposobnost primjene tih postupaka. Također ima uspostavljenu prikladnu politiku i postupke za razlikovanje između zadaća koje obavlja kao prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti i drugih aktivnosti;

(c) prikladne postupke za obavljanje aktivnosti kojima se vodi računa o veličini poduzeća, sektoru u kojem djeluje, njegovoj strukturi, stupnju složenosti dotične tehnologije proizvoda te masovnoj ili serijskoj prirodi proizvodnoga procesa.

Ono raspolaže sredstvima potrebnima za obavljanje tehničkih i administrativnih zadaća povezanih s aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti na primjeren način te ima pristup svoj potrebnoj opremi ili postrojenjima.

4. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti sklapaju osiguranje od odgovornosti, osim ako odgovornost preuzima država u skladu s nacionalnim pravom ili ako je za ocjenjivanje sukladnosti izravno odgovorna sama država članica.

5. Osoblje tijela za ocjenjivanje sukladnosti mora čuvati poslovnu tajnu u odnosu na sve informacije dobivene prilikom obavljanja zadaća na temelju relevantnog TSI-a ili bilo koje odredbe nacionalnog prava kojim se njega provodi, osim u odnosu na nadležna tijela države članice u kojoj se obavljaju aktivnosti. Vlasnička su prava zaštićena.

6. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti sudjeluju u relevantnim aktivnostima normizacije i aktivnostima koordinacijske grupe prijavljenih tijela za ocjenjivanje sukladnosti osnovane u skladu s mjerodavnim pravom Unije ili osiguravaju da je njihovo osoblje koje provodi ocjenjivanje obaviješteno o tim aktivnostima, te kao opće smjernice primjenjuju administrativne odluke i dokumente nastale kao rezultat rada te grupe.

7. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti koja su prijavljena za pružne prometno-upravljačke i signalno-sigurnosne podsustave i/ili one ugrađene u vozilo sudjeluju u aktivnostima grupe za ERTMS iz članka 29. Uredbe (EU) 2016/796 ili osiguravaju da je njihovo osoblje koje provodi ocjenjivanje obaviješteno o tim aktivnostima. Ona slijede smjernice koje su rezultat rada te grupe. Ako smatraju da je njihova primjena neprikladna ili nemoguća, tijela za ocjenjivanje sukladnosti svoje primjedbe podnose na raspravu grupi za ERTMS radi kontinuiranog poboljšavanja smjernica.

Članak 31.

Nepristranost tijelâ za ocjenjivanje sukladnosti

1. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti jest tijelo koje ima svojstvo treće osobe i neovisno je o organizaciji ili proizvođaču čiji proizvod ocjenjuje.

Tijelo koje pripada poslovnoj udruzi ili strukovnom savezu koji predstavlja poduzeća uključena u projektiranje, proizvodnju, isporuku, sklapanje, upotrebu ili održavanje proizvoda koje ono ocjenjuje može se smatrati tijelom za ocjenjivanje sukladnosti pod uvjetom da je dokazana njegova neovisnost i nepostojanje sukoba interesa.

▼B

2. Nepristranost tijela za ocjenjivanje sukladnosti, njihove uprave i osoblja koje obavlja ocjenjivanje mora biti zajamčena.

3. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti, njegova uprava i osoblje odgovorno za provedbu ocjenjivanja sukladnosti nisu projektant, proizvođač, dobavljač, ugraditelj, kupac, vlasnik, korisnik ili održavatelj proizvoda koje ocjenjuju, kao ni ovlašteni zastupnik bilo koje od tih stranaka. To ne isključuje upotrebu ocijenjenih proizvoda koji su potrebni za rad tijela za ocjenjivanje sukladnosti ili upotrebu takvih proizvoda u osobne svrhe.

4. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti, njegova uprava i osoblje odgovorno za provedbu ocjenjivanja sukladnosti nisu izravno uključeni u projektiranje, proizvodnju ili izgradnju, stavljanje na tržište, ugrađivanje, uporabu ili održavanje tih proizvoda niti predstavljaju stranke koje sudjeluju u tim aktivnostima. Ne sudjeluju ni u kakvoj aktivnosti koja može biti u sukobu s neovisnošću njihove prosudbe ili poštenjem u odnosu na poslove ocjenjivanja sukladnosti za koje su prijavljeni. Navedena se zabrana posebno odnosi na usluge savjetovanja.

5. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti osiguravaju da aktivnosti njihovih društava kćeri ili podizvođača ne utječu na povjerljivost, objektivnost ili nepristranost njihova ocjenjivanja sukladnosti.

6. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti i njihovo osoblje provode aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti na najvišem stupnju profesionalnosti i potrebne tehničke stručnosti u određenom području, bez pritisaka i poticaja, posebno financijskih, koji bi mogli utjecati na njihovu prosudbu ili rezultate njihove ocjene sukladnosti, posebno u vezi s osobama ili skupinama osoba koje su zainteresirane za rezultate tih aktivnosti.

Članak 32.

Osoblje tijelâ za ocjenjivanje sukladnosti

1. Osoblje odgovorno za provedbu aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti ima sljedeće vještine:

(a) dobru tehničku i stručnu osposobljenost kojom su obuhvaćene sve aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti za koje je tijelo za ocjenjivanje sukladnosti prijavljeno;

(b) zadovoljavajuće poznavanje zahtjeva povezanih s ocjenjivanjima koja provode i odgovarajuće ovlaštenje za provedbu tih ocjenjivanja;

(c) odgovarajuće znanje o osnovnim zahtjevima, primjenjivim usklađenim normama i relevantnim odredbama prava Unije te razumijevanje tih zahtjeva, normi i odredaba;

(d) sposobnost izrade potvrda, bilješki i izvješća kojima se dokazuje da su ocjenjivanja provedena.

2. Naknada za rad uprave i osoblja koje provodi ocjenjivanje u tijelu za ocjenjivanje sukladnosti ne ovisi o broju provedenih ocjenjivanja niti o rezultatima tih ocjenjivanja.

▼B

Članak 33.

Pretpostavka o sukladnosti tijelâ za ocjenjivanje sukladnosti

Ako tijelo za ocjenjivanje sukladnosti dokaže da ispunjava kriterije utvrđene u relevantnim usklađenim normama ili njihovim dijelovima, a na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije*, pretpostavlja se da ono ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32. ako su ti zahtjevi obuhvaćeni primjenjivim usklađenim normama.

Članak 34.

Društva kćeri prijavljenih tijela i dodjela ugovora podizvođačima od strane prijavljenih tijela

1. Ako prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti dodijeli ugovorom podizvođaču određene zadaće povezane s ocjenjivanjem sukladnosti ili se opredijeli za društvo kćer, ono osigurava da podizvođač ili društvo kći ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32. i obavješćuje tijelo koje provodi prijavljivanje na odgovarajući način.

2. Prijavljena tijela preuzimaju punu odgovornost za zadaće koje obavljaju podizvođači ili društva kćeri bez obzira na mjesto njihovog poslovnog nastana.

3. Aktivnosti prijavljenih tijela mogu se dodijeliti podizvođaču ili ih može obaviti društvo kći samo uz pristanak klijenta.

4. Prijavljena tijela stavljaju na raspolaganje tijelu koje provodi prijavljivanje odgovarajuće dokumente koji se odnose na ocjenjivanje kvalifikacija podizvođača ili društva kćeri i poslova koje oni obavljaju u skladu s relevantnim TSI-em.

Članak 35.

Akreditirana interna tijela

1. Podnositelji zahtjeva mogu se koristiti akreditiranim internim tijelom za provedbu aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti radi provedbe postupaka određenih u modulima A1, A2, C1 ili C2 koji su utvrđeni u Prilogu II. Odluci br. 768/2008/EZ i modulima CA1 i CA2 koji su utvrđeni u Prilogu I. Odluci 2010/713/EU. To tijelo predstavlja zaseban i odvojen dio dotičnog podnositelja zahtjeva te ne sudjeluje u projektiranju, proizvodnji, isporuci, ugradnji, uporabi ili održavanju proizvoda koje ocjenjuje.

2. Akreditirano interno tijelo ispunjava sljedeće zahtjeve:

(a) akreditirano je u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008;

(b) tijelo i njegovo osoblje se unutar poduzeća čiji su dio razlikuju na organizacijskoj razini i koriste se metodama izvješćivanja kojima se osigurava njihova nepristranost te to dokazuju nadležnom nacionalnom akreditacijskom tijelu;

(c) ni tijelo ni njegovo osoblje nisu odgovorni za projektiranje, proizvodnju, isporuku, ugradnju, rad ili održavanje proizvoda koje ocjenjuju niti obavljaju aktivnosti koje bi mogle biti u sukobu s neovisnošću njihove prosudbe ili poštenjem u odnosu na njihove aktivnosti ocjenjivanja;

▼B

(d) tijelo pruža svoje usluge isključivo poduzeću čiji je ono dio.

3. Akreditirano interno tijelo ne prijavljuje se državama članicama niti Komisiji, ali informacije o njegovoj akreditaciji pruža poduzeće čiji je ono dio ili nacionalno akreditacijsko tijelo obavješćuje tijelo koje provodi prijavljivanje na zahtjev tijela koje provodi prijavljivanje.

Članak 36.

Zahtjev za prijavljivanje

1. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti podnosi zahtjev za prijavljivanje tijelu koje provodi prijavljivanje države članice u kojoj ima poslovni nastan.

2. Tom zahtjevu prilaže se opis aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti, modul ili moduli za ocjenjivanje sukladnosti i proizvod ili proizvodi za koje navedeno tijelo tvrdi da je nadležno, kao i potvrda o akreditaciji, ako ona postoji, koju je izdalo nacionalno akreditacijsko tijelo kojom se potvrđuje da tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32.

3. Ako dotično tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ne može dostaviti potvrdu o akreditaciji, ono tijelu koje provodi prijavljivanje dostavlja sve dokumentirane dokaze potrebne za provjeru, priznavanje i redovno nadgledanje njegove usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 30. do 32.

Članak 37.

Postupak prijavljivanja

1. Tijela koja provode prijavljivanje prijavljuju samo ona tijela za ocjenjivanje sukladnosti koja ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32.

2. Tijela koje provode prijavljivanje prijavljuju tijela iz stavka 1. Komisiji i drugim državama članicama koristeći se elektroničkim alatom za prijavljivanje koji je izradila i kojim upravlja Komisija.

3. Prijavljivanje uključuje sve pojedinosti o aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti, dotični modul ili module za ocjenjivanje sukladnosti i dotični proizvod ili proizvode te relevantnu potvrdu o akreditaciji ili druge potvrde o stručnosti predviđene u stavku 4.

4. Ako se prijavljivanje ne temelji na potvrdi o akreditaciji kako je navedeno u članku 36. stavku 2., tijelo koje provodi prijavljivanje dostavlja Komisiji i ostalim državama članicama dokumentirane dokaze kojima se potvrđuje stručnost tijela za ocjenjivanje sukladnosti i uspostavljeni aranžmani radi osiguranja da će to tijelo biti periodično nadgledano i da će nastaviti ispunjavati zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32.

5. Dotično tijelo može obavljati aktivnosti prijavljenog tijela samo ako Komisija i druge države članice ne podnesu prigovor u roku od dva tjedna od prijavljivanja kada je upotrijebljena potvrda o akreditaciji ili u roku od dva mjeseca od prijavljivanja kada akreditacija nije upotrijebljena.

6. Komisiju i druge države članice obavješćuje se o svakoj naknadnoj relevantnoj promjeni u prijavi.

▼B

Članak 38.

Identifikacijski brojevi i popisi prijavljenih tijela

1. Komisija prijavljenom tijelu dodjeljuje identifikacijski broj.

Prijavljenom tijelu dodjeljuje se jedan identifikacijski broj čak i ako je ono prijavljeno na temelju nekoliko pravnih akata Unije.

2. Komisija objavljuje popis tijela prijavljenih na temelju ove Direktive, uključujući identifikacijske brojeve koji su im dodijeljeni i aktivnosti za koje su prijavljena.

Komisija osigurava ažuriranje navedenog popisa.

Članak 39.

Promjene u prijavama

1. Ako tijelo koje provodi prijavljivanje utvrdi ili je obaviješteno o tome da prijavljeno tijelo više ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 30. do 32. ili da ne ispunjava svoje obveze, tijelo koje provodi prijavljivanje ograničava, suspendira ili povlači prijavu, ako je to potrebno, ovisno o ozbiljnosti neispunjavanja tih zahtjeva ili obveza. Ono o tome odmah obavješćuje Komisiju i ostale države članice.

2. U slučaju ograničenja, suspenzije ili povlačenja prijave, ili ako je prijavljeno tijelo prestalo s radom, država članica koja provodi prijavljivanje poduzima odgovarajuće korake kako bi osigurala da dokumentaciju obradi drugo prijavljeno tijelo ili da se stavi na raspolaganje odgovornim tijelima koja provode prijavljivanje i tijelima za nadzor tržišta, na njihov zahtjev.

Članak 40.

Osporavanje stručnosti prijavljenih tijela

1. Komisija istražuje sve slučajeve u kojima ona ima bilo kakve sumnje ili je upozorena na postojanje sumnje u pogledu stručnosti prijavljenog tijela ili njegova kontinuiranog ispunjavanja zahtjeva i obveza kojima to tijelo podliježe.

2. Država članica koja provodi prijavljivanje na zahtjev dostavlja Komisiji sve informacije koje se odnose na osnovu za prijavljivanje ili održavanje stručnosti dotičnog tijela.

3. Komisija osigurava da se sa svim osjetljivim informacijama dobivenima tijekom njezina istraživanja postupa povjerljivo.

4. Ako Komisija utvrdi da prijavljeno tijelo ne ispunjava ili više ne ispunjava zahtjeve za prijavljivanje, ona o tome obavješćuje državu članicu koja provodi prijavljivanje i od nje zahtijeva da poduzme potrebne korektivne mjere, uključujući povlačenje prijave ako je to potrebno.

▼B

Članak 41.

Operativne obveze prijavljenih tijela

1. Prijavljena tijela provode ocjenjivanje sukladnosti u skladu s postupcima ocjenjivanja sukladnosti predviđenima u relevantnom TSI-u.

2. Ocjenjivanja sukladnosti provode se razmjerno tako da se izbjegnu nepotrebna opterećenja gospodarskih subjekata. Prijavljena tijela pri obavljanju svojih aktivnosti vode računa o veličini poduzeća, sektoru u kojem djeluje, njegovoj strukturi, stupnju složenosti dotične tehnologije proizvoda te masovnoj ili serijskoj prirodi proizvodnog procesa.

Pri tome ona ipak djeluju s ciljem ocjenjivanja usklađenosti proizvoda s ovom Direktivom.

3. Ako prijavljeno tijelo utvrdi da proizvođač ne ispunjava zahtjeve utvrđene u relevantnom TSI-u, odgovarajućim usklađenim normama ili tehničkim specifikacijama, ono zahtijeva da proizvođač poduzme odgovarajuće korektivne mjere i ne izdaje potvrdu o sukladnosti.

4. Ako prijavljeno tijelo tijekom nadgledanja sukladnosti nakon izdavanja potvrde utvrdi da proizvod više nije u skladu s relevantnim TSI-em ili odgovarajućim usklađenim normama ili tehničkim specifikacijama, ono zahtijeva da proizvođač poduzme odgovarajuće korektivne mjere i, ako je to potrebno, suspendira ili povlači potvrdu.

5. Ako korektivne mjere nisu poduzete ili nemaju traženi učinak, prijavljeno tijelo prema potrebi ograničava, suspendira ili povlači potvrde.

Članak 42.

Obveza prijavljenih tijela da pružaju informacije

1. Prijavljena tijela obavješćuju tijelo koje provodi prijavljivanje o sljedećem:

(a) o svakom odbijanju, ograničenju, suspenziji ili povlačenju potvrde;

(b) o svim okolnostima koje utječu na opseg prijave i uvjete prijave;

(c) o svakom zahtjevu za obavješćivanje koji su primili od tijela za nadzor nad tržištem u vezi s aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti;

(d) na zahtjev, o aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti provedenima na području za koje su prijavljeni i svakoj drugoj provedenoj aktivnosti, uključujući prekogranične aktivnosti i ugovore s podizvođačima.

Nadležna nacionalna tijela nadležna za sigurnost također se obavješćuje o svakom odbijanju, ograničenju, suspenziji ili povlačenju potvrde u skladu s točkom (a).

2. Prijavljena tijela osiguravaju drugim tijelima koja su prijavljena na temelju ove Direktive i koja provode slične aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti kojima su obuhvaćeni isti proizvodi relevantne informacije o pitanjima u vezi s negativnim i, na zahtjev, pozitivnim rezultatima ocjenjivanja sukladnosti.

▼B

3. Prijavljena tijela dostavljaju Agenciji „EZ” potvrde o provjeri podsustava, „EZ” potvrde o sukladnosti sastavnih dijelova interoperabilnosti i „EZ” potvrde o prikladnosti za upotrebu sastavnih dijelova interoperabilnosti.

Članak 43.

Razmjena najbolje prakse

Komisija organizira razmjenu najbolje prakse među nacionalnim tijelima država članica koja su odgovorna za politiku prijavljivanja.

Članak 44.

Koordinacija prijavljenih tijela

Komisija osigurava odgovarajuću koordinaciju i suradnju među tijelima koja su prijavljena u skladu s ovom Direktivom uspostavom resorne grupe prijavljenih tijela. Agencija podupire aktivnosti prijavljenih tijela u skladu s člankom 24. Uredbe (EU) 2016/796.

Države članice osiguravaju da tijela koja su one prijavile sudjeluju u radu te grupe izravno ili putem imenovanih zastupnika.

Članak 45.

Imenovana tijela

1. Zahtjevi u vezi s tijelima za ocjenjivanje sukladnosti određeni u člancima od 30. do 34. primjenjuju se i na tijela imenovana u skladu s člankom 15. stavkom 8. osim:

(a) u slučaju vještina koje osoblje tih tijela mora posjedovati u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (c), pri čemu je imenovano tijelo dužno posjedovati odgovarajuće znanje o nacionalnom pravu i razumijevanje tog prava;

(b) u slučaju dokumentacije koju treba staviti na raspolaganje tijelu koje provodi prijavljivanje u skladu s člankom 34. stavkom 4., pri čemu je imenovano tijelo dužno uključiti dokumente povezane s radom koji su obavili podizvođači ili društva kćeri u skladu s relevantnim nacionalnim pravilima.

2. Operativne obveze utvrđene u članku 41. primjenjuju se i na tijela imenovana u skladu s člankom 15. stavkom 8., osim ako se te obveze odnose na nacionalna pravila umjesto na TSI-ove.

3. Obveza obavješćivanja utvrđena u članku 42. stavku 1. primjenjuje se i na imenovana tijela koja na odgovarajući način obavješćuju države članice.

▼B

POGLAVLJE VII.

REGISTRI

Članak 46.

Sustav označivanja vozila brojevima

1. Nakon registracije u skladu s člankom 22., nadležno tijelo u državi članici registriranja dodjeljuje svakom vozilu europski broj vozila (EVN). Svako vozilo označuje se dodijeljenim EVN-om.

2. Specifikacije za EVN utvrđene su u mjerama iz članka 47. stavka 2. u skladu s relevantnim TSI-em.

3. Svakom se vozilu EVN dodjeljuje samo jedanput, osim ako je drukčije određeno u mjerama iz članka 47. stavka 2. u skladu s relevantnim TSI-em.

4. Neovisno o stavku 1. u slučaju vozila koja prometuju ili koja su namijenjena za prometovanje iz trećih zemalja ili u treće zemlje, u kojima je širina kolosijeka drukčija od širine kolosijeka na glavnoj željezničkoj mreži u Uniji, države članice mogu prihvatiti vozila koja su jasno označena u skladu s drukčijim sustavom kodiranja.

Članak 47.

Registri vozila

1. Sve dok Europski registar vozila iz stavka 5. ne postane operativan, svaka država članica vodi nacionalni registar vozila. Taj registar:

(a) ispunjava zajedničke specifikacije iz stavka 2.;

(b) ažurira tijelo koje je neovisno o svim željezničkim prijevoznicima;

(c) dostupan je nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost i istražnim tijelima određenim u člancima 16. i 22. Direktive (EU) 2016/798; također je dostupan na svaki legitiman zahtjev, regulatornim tijelima navedenima u članku 55. Direktive 2012/34/EU, te Agenciji, željezničkim prijevoznicima i upraviteljima infrastrukture, kao i onim osobama ili organizacijama koje vozila registriraju ili koje su navedene u registru.

2. Komisija provedbenim aktima donosi zajedničke specifikacije za nacionalne registre vozila u pogledu sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada, uključujući aranžmane za razmjenu podataka te pravila za unos i pretraživanje podataka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

3. Nacionalni registar vozila mora sadržavati najmanje sljedeće elemente:

(a) EVN;

(b) upućivanja na „EZ” izjavu o provjeri i tijelo koje ju je izdalo;

▼B

(c) upućivanja na Europski registar odobrenih tipova vozila iz članka 48.;

(d) identifikacijske podatke o vlasniku i posjedniku vozila;

(e) ograničenja u vezi s načinom uporabe vozila;

(f) upućivanja na subjekt nadležan za održavanje.

4. Sve dok nacionalni registri vozila država članica nisu povezani u skladu sa specifikacijom iz stavka 2., svaka država članica ažurira svoj registar izmjenama koje je u svoj registar unijela druga država članica, u pogledu podataka koji je se tiču.

5. S ciljem smanjenja administrativnih opterećenja i nepotrebnih troškova za države članice i dionike, Komisija do 16. lipnja 2018., uzimajući u obzir rezultate analize troškova i koristi, provedbenim aktima donosi tehničke i funkcionalne specifikacije za Europski registar vozila kojim bi se objedinili nacionalni registri vozila s ciljem osiguravanja usklađenog sučelja za sve korisnike za registraciju vozila i upravljanje podacima. Primjenjuju se stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Takva specifikacija uključuje sadržaj, oblik podataka, funkcionalnu i tehničku arhitekturu, način rada, uključujući aranžmane za razmjenu podataka te pravila za unos i pretraživanje podataka, kao i korake za prijelaz.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3. i na temelju preporuke Agencije.

Europski registar vozila razvija se uzimajući u obzir informatičke aplikacije i registre koje su već uspostavile Agencija i države članice, kao što je Europski centralizirani virtualni registar vozila povezan s nacionalnim registrima vozila. Europski registar vozila stavlja se u funkciju do 16. lipnja 2021.

6. Posjednik u državi članici u kojoj je vozilo registrirano odmah prijavljuje svaku izmjenu podataka unesenih u registre vozila, uništenje vozila ili svoju odluku da vozilo više ne registrira.

7. U slučaju vozila koja su prvi put odobrena u trećoj zemlji, a potom korištena u državi članici, ta država članica osigurava da se podaci o vozilu, uključujući barem podatke o posjedniku dotičnog vozila, subjektu koji je nadležan za njegovo održavanje te ograničenjima u vezi s time kako se vozilo može upotrebljavati, mogu dobiti putem registra vozila ili se na drugi način bez odgode učine dostupnima u lako čitljivom obliku i na temelju istovjetnih nediskriminirajućih načela koja se primjenjuju na slične podatke iz registra vozila.

Članak 48.

Europski registar odobrenih tipova vozila

1. Agencija uspostavlja i vodi registar odobrenja za stavljanje tipova vozila na tržište izdanih u skladu s člankom 24. Taj registar:

(a) javan je i dostupan u elektroničkom obliku;

▼B

(b) ispunjava zajedničke specifikacije iz stavka 2.;

(c) povezan je s relevantnim registrima vozila.

2. Komisija provedbenim aktima donosi zajedničke specifikacije za registar odobrenih tipova vozila koje se odnose na sadržaj, oblik podataka, funkcionalnu i tehničku arhitekturu, način rada te pravila za unos i pretraživanje podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

3. Taj registar mora obuhvaćati barem sljedeće elemente za svaki tip vozila:

(a) tehničke karakteristike, uključujući one koje se odnose na pristup osobama s invaliditetom i osobama smanjene pokretljivosti, tipa vozila kako je utvrđeno u relevantnim TSI-ovima;

(b) naziv proizvođača;

(c) podatke o odobrenjima koji se odnose na područje uporabe za tip vozila, uključujući sva ograničenja ili povlačenja.

Članak 49.

Registar infrastrukture

1. Svaka država članica osigurava objavu registra infrastrukture u kojem se navode vrijednosti mrežnih parametara svakog podsustava ili dijela dotičnog podsustava kako je utvrđeno u relevantnom TSI-u.

2. Vrijednosti parametara zabilježenih u registru infrastrukture upotrebljavaju se u kombinaciji s vrijednostima parametara zabilježenih u odobrenju za vozilo za stavljanje na tržište radi provjere tehničke kompatibilnosti između vozila i mreže.

3. U registru infrastrukture mogu biti utvrđeni uvjeti upotrebe nepokretnih postrojenja i ostala ograničenja.

4. Svaka država članica osigurava da se registar infrastrukture ažurira u skladu sa stavkom 5.

5. Komisija provedbenim aktima za registar infrastrukture donosi zajedničke specifikacije koje se odnose na sadržaj, oblik podataka, funkcionalnu i tehničku arhitekturu, načina rada te pravila za unos i pretraživanje podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 51. stavka 3.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 50.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

▼B

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 15. lipnja 2016. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Od posebne je važnosti da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i da provodi savjetovanja sa stručnjacima, među ostalim sa stručnjacima država članica, prije donošenja tih delegiranih akata.

4. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 1. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 51.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor koji je osnovan člankom 21. Direktive Vijeća 96/48/EZ ([1]). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

([1]) Direktiva Vijeća 96/48/EZ od 23. srpnja 1996. o interoperabilnosti transeuropskog željezničkog sustava velikih brzina (SL L 235, 17.9.1996., str. 6.).

▼B

Članak 52.

Obrazloženje

U svakoj se odluci donesenoj na temelju ove Direktive o ocjenjivanju sukladnosti ili prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova interoperabilnosti ili provjeri podsustava koji čine željeznički sustav Unije ili svakoj odluci donesenoj na temelju članaka 7., 12. i 17. detaljno navode razlozi na kojima se ona temelji. O njoj se, što je prije moguće, obavješćuje dotična strana, zajedno s naznakom pravnih lijekova koji su dostupni u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u dotičnoj državi članici te rokovima za podnošenje tih pravnih lijekova.

Članak 53.

Izvješća i informacije

1. Do 16. lipnja 2018., Komisija izvješćuje o napretku u pripremi za pojačanu ulogu Agencije u skladu s ovom Direktivom. Osim toga, Komisija svake tri godine, a prvi put tri godine nakon isteka prijelaznog razdoblja predviđenog u članku 54., izvješćuje Europski parlament i Vijeće o postignutom napretku u ostvarivanju interoperabilnosti željezničkog sustava Unije i funkcioniranja Agencije u tom kontekstu. To izvješće također uključuje vrednovanje provedbe i uporabe registara iz poglavlja VII. te analizu slučajeva navedenih u članku 7. i primjene poglavlja V., posebno ocjenjujući funkcioniranje sporazuma o suradnji sklopljenih između Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. Komisija za potrebe prvog izvješća, nakon kraja prijelaznog razdoblja, provodi opsežna savjetovanja s relevantnim dionicima i uspostavlja program kako bi omogućila ocjenu napretka. Ako je to primjereno s obzirom na gore navedenu analizu, Komisija predlaže zakonodavne mjere, uključujući mjere koje se odnose na buduću ulogu Agencije u poboljšanju interoperabilnosti.

2. Agencija izrađuje i periodično ažurira alat kojim se, na zahtjev države članice, Europskog parlamenta ili Komisije, može pružiti pregled razine interoperabilnosti željezničkog sustava Unije. U tom se alatu koriste informacije koje su dostupne u registrima predviđenima u poglavlju VII.

Članak 54.

Prijelazni režim za uporabu vozilâ

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka, vozila koja moraju biti odobrena između 15. lipnja 2016. i 16. lipnja 2019. podliježu odredbama navedenima u poglavlju V. Direktive 2008/57/EZ.

2. Odobrenja za puštanje vozila u uporabu koja su dodijeljena u skladu sa stavkom 1. i sva ostala odobrenja dodijeljena prije 15. lipnja 2016., uključujući odobrenja izdana na temelju međunarodnih sporazuma, a posebno RIC-a (Regolamento Internazionale Carrozze) i RIV-a (Regolamento Internazionale Veicoli), važe i dalje u skladu s uvjetima pod kojima su ta odobrenja dodijeljena.

▼B

3. Vozila odobrena za puštanje u uporabu u skladu sa stavcima 1. i 2. dobivaju novo odobrenje za stavljanje na tržište radi prometovanja na jednoj ili više mreža koje još nisu obuhvaćene njihovim odobrenjem. Stavljanje na tržište na tim dodatnim mrežama podliježe članku 21.

▼M1

4. Najkasnije od 16. lipnja 2019. Agencija obavlja zadaće povezane s odobrenjima u skladu s člancima 21. i 24. i zadaće iz članka 19. u vezi s područjem uporabe u državama članicama koje Agenciju i Komisiju nisu obavijestile u skladu s člankom 57. stavkom 2. Odstupajući od članaka 21. i 24., nacionalna tijela država članica nadležna za sigurnost koja su Agenciju i Komisiju obavijestila u skladu s člankom 57. stavkom 2. mogu i dalje izdavati odobrenja u skladu s Direktivom 2008/57/EZ do 16. lipnja 2020. Odstupajući od članaka 21. i 24., nacionalna tijela država članica nadležna za sigurnost koja su Agenciju i Komisiju obavijestila u skladu s člankom 57. stavkom 2.a mogu i dalje izdavati odobrenja u skladu s Direktivom 2008/57/EZ do 31. listopada 2020.

▼B

Članak 55.

Ostale prijelazne odredbe

1. Prilozi IV., V., VII. i IX. Direktivi 2008/57/EZ primjenjuju se do datuma početka primjene odgovarajućih provedbenih akata iz članka 7. stavka 5., članka 9. stavka 4., članka 14. stavka 10. te članka 15. stavka 9. ove Direktive.

2. Direktiva 2008/57/EZ nastavlja se primjenjivati u odnosu na pružne projekte ERTMS-a koji trebaju biti pušteni u uporabu između 15. lipnja 2016. i 16. lipnja 2019.

3. Projekti za koje je faza provedbe javnog natječaja ili ugovaranja dovršena prije 16. lipnja 2019. ne podliježu prethodnom odobrenju Agencije iz članka 19.

4. Do 16. lipnja 2031. mogućnosti sadržane u ugovorima koji su potpisani prije 15. lipnja 2016. ne podliježu prethodnom odobrenju Agencije iz članka 19., čak i ako se izvršavaju nakon 15. lipnja 2016.

5. Prije odobravanja puštanja u uporabu pružne opreme ERTMS-a koja nije podlijegala prethodnom odobrenju Agencije iz članka 19., nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s Agencijom kako bi osigurala da su tehnička rješenja potpuno interoperabilna, u skladu s člankom 30. stavkom 3. i člankom 31. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/796.

Članak 56.

Preporuke i mišljenja Agencije

Agencija daje preporuke i mišljenja u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) 2016/796 za potrebe primjene ove Direktive. Ako je potrebno, te preporuke i mišljenja uzimaju se u obzir pri izradi provedbenih akata na temelju ove Direktive.

▼B

Članak 57.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 1. i 2., člankom 7. stavcima od 1. do 4. i stavkom 6., člankom 8., člankom 9. stavkom 1., člankom 10. stavkom 5., člankom 11. stavcima 1., 3. i 4., člancima 12., 13. i 14., člankom 15. stavcima od 1. do 8., člankom 16., člankom 18., člankom 19. stavkom 3., člancima od 21. do 39., člankom 40. stavkom 2., člancima 41., 42., 44., 45. i 46., člankom 47. stavcima 1., 3., 4. i 7., člankom 49. stavcima od 1. do 4., člankom 54. i prilozima I., II., III. i IV. do 16. lipnja 2019. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

2. Države članice mogu produljiti razdoblje prenošenja iz stavka 1. za godinu dana. U tu svrhu, do 16. prosinca 2018. države članice koje ne stave na snagu zakone i druge propise u roku za prenošenje iz stavka 1. obavješćuju Agenciju i Komisiju o tome i iznose razloge za takvo produljenje.

▼M1

2.a Države članice koje su produljile razdoblje prenošenja u skladu sa stavkom 2. mogu ga dodatno produljiti do 31. listopada 2020. Njihove mjere prenošenja primjenjuju se od tog datuma. Te države članice o tome obavješćuju Agenciju i Komisiju do 29. svibnja 2020.

▼B

3. Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.

4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredbi nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

5. Obveza prenošenja i provedbe članka 13., članka 14. stavaka od 1. do 8., stavaka 11. i 12., članka 15. stavaka od 1. do 9., članka 16. stavka 1., članaka od 19. do 26., članaka 45., 46. i 47., članka 49. stavaka od 1. do 4. i članka 54. ove Direktive ne primjenjuje se na Cipar i Maltu sve dok se na njihovim državnim područjima ne uspostavi željeznički sustav.

Međutim, čim javni ili privatni subjekt podnese službeni zahtjev za izgradnju željezničke pruge s ciljem da njome prometuje jedan ili više željezničkih prijevoznika, dotične države članice u roku od dvije godine od primitka zahtjeva uspostavljaju mjere za provedbu članaka iz prvog podstavka.

▼B

Članak 58.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2008/57/EZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu V. dijelu A, stavlja se izvan snage s učinkom od ►M1 31. listopada 2020. ◄, ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u Prilogu V. dijelu B.

Upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga VI.

Članak 59.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 60.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

Elementi željezničkog sustava Unije

1. **Mreža**

Za potrebe ove Direktive mreža Unije uključuje sljedeće elemente:

(a) posebno izgrađene pruge velikih brzina opremljene za brzine uglavnom od 250 km/h ili veće;

(b) posebno modernizirane pruge velikih brzina opremljene za brzine reda od oko 200 km/h;

(c) posebno modernizirane pruge velikih brzina koje imaju posebne značajke zbog topografskih, reljefnih ili urbanističkih ograničenja, kojima se brzina mora prilagoditi u svakom pojedinom slučaju. Ta kategorija uključuje pruge za međusobno povezivanje mreža pruga velikih brzina i konvencionalnih pruga, pruge kroz kolodvore, pristupe terminalima, opskrbne terminale itd. po kojima vozila velikih brzina voze konvencionalnim brzinama;

(d) konvencionalne pruge namijenjene prijevozu putnika;

(e) konvencionalne pruge namijenjene mješovitom prijevozu (prijevoz putnika i tereta);

(f) konvencionalne pruge namijenjene prijevozu tereta;

(g) putnička čvorišta;

(h) teretna čvorišta, uključujući intermodalne terminale;

(i) pruge koje povezuju navedene sastavnice.

Ta mreža uključuje sustave za upravljanje prometom, sustave praćenja i navigacije, tehnička postrojenja za obradu podataka i telekomunikacije predviđene za prijevoz putnika i tereta na velike udaljenosti na mreži radi osiguranja sigurnog i usklađenog odvijanja prometa na mreži i učinkovitog upravljanja prometom.

2. **Vozila**

Za potrebe ove Direktive vozila Unije obuhvaćaju sva vozila za koja je vjerojatno da će prometovati čitavom mrežom Unije ili dijelom te mreže:

— lokomotive i putnička željeznička vozila, uključujući vučna vozila s motorima s unutarnjim sagorijevanjem ili električna vučna vozila, vlakove s motorima s unutarnjim sagorijevanjem na vlastiti pogon ili električne putničke vlakove i putničke vagone,

— teretne vagone, uključujući tegljače projektirane za cijelu mrežu i vozila projektirana za prijevoz kamiona,

— posebna vozila poput pružnih strojeva.

Taj popis vozila uključuje i vozila posebno projektirana za rad na različitim tipovima pruga velikih brzina opisanih u točki 1.

▼B

PRILOG II.

PODSUSTAVI

1. **Popis podsustava**

Za potrebe ove Direktive željeznički sustav Unije može se podijeliti na sljedeće podsustave:

(a) strukturna područja:

— građevinski podsustav,

— elektroenergetski podsustav,

— pružni prometno-upravljački i signalno sigurnosni podsustav,

— prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav ugrađen u vozilo,

— željeznička vozila; ili

(b) funkcionalna područja:

— odvijanje prometa i upravljanje prometom,

— održavanje,

— telematske aplikacije za prijevoz putnika i tereta.

2. **Opis podsustava**

Za svaki podsustav ili dio podsustava Agencija pri izradi relevantnog nacrta TSI-a predlaže popis sastavnih dijelova i aspekata koji se odnose na interoperabilnost. Ne dovodeći u pitanje izbor aspekata i sastavnih dijelova koji se odnose na interoperabilnost ili redoslijed prema kojem će podlijegati TSI-ovima, podsustavi uključuju sljedeće:

2.1. *Građevinski podsustav*

Tračnice, skretnice, željezničko-cestovni prijelazi, građevinske konstrukcije (mostovi, tuneli itd.), sastavni dijelovi kolodvora povezani sa željeznicom (uključujući ulaze, perone, područja pristupa, mjesta za servisiranje, toalete i informacijski sustave, kao i karakteristike njihove pristupačnosti za osobe s invaliditetom i osobe s ograničenom pokretljivošću), sigurnosna i zaštitna oprema.

2.2. *Elektroenergetski podsustav*

Sustav napajanja električnom energijom, uključujući kontaktnu mrežu i sustav uz prugu za mjerenje i naplatu potrošnje električne energije.

2.3. *Pružni prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav*

Sva pružna oprema koja je potrebna radi osiguranja sigurnosti, upravljanja vožnjom vlakova kojima je odobreno prometovanje na mreži i nadzor nad njom.

2.4. *Pružni prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav ugrađen u vozilo*

Sva oprema ugrađena u vozilo koja je potrebna radi osiguranja sigurnosti i upravljanja vožnjom vlakova kojima je odobreno prometovanje na mreži i nadzora nad njom.

2.5. *Odvijanje prometa i upravljanje prometom*

Postupci i pripadajuća oprema koja omogućuje usklađen rad različitih strukturnih podsustava kako pri uobičajenom radu, tako i pri radu u pogoršanim uvjetima, uključujući posebno sastav i vožnju vlaka, te planiranje prometa i upravljanje njime.

Stručne kvalifikacije koje bi mogle biti potrebne za izvođenje bilo koje vrste usluga željezničkog prijevoza.

▼B

2.6. *Telematske aplikacije*

U skladu s Prilogom I. taj se podsustav sastoji od dva elementa:

(a) aplikacije za prijevoz putnika, uključujući sustave za pružanje informacija putnicima prije i tijekom putovanja, sustave za rezervacije i plaćanja, upravljanje prtljagom i upravljanje povezivanjima vlakova međusobno i s drugim načinima prijevoza;

(b) aplikacije za prijevoz tereta, uključujući informacijske sustave (praćenje tereta i vlakova u realnom vremenu), ranžirni sustavi i sustavi raspodjele vlakova, sustavi za rezervacije, plaćanja i fakturiranja, upravljanje povezivanjima s drugim načinima prijevoza i izrada pratećih dokumenata u elektroničkom obliku.

2.7. *Željeznička vozila*

Konstrukcija, sustav upravljanja i nadzora za svu opremu vlaka, oprema oduzimača struje, oprema vuče i uređaji za pretvaranje električne energije, oprema ugrađena u vozilo za mjerenje i naplatu potrošnje električne energije, naprave za kočenje, naprave za priključivanje vagona, pogonski mehanizmi (podvozje vagona, osovine itd.) i ovjes, vrata, sučelja čovjek/stroj (strojovođa, osoblje u vlaku i putnici, uključujući karakteristike njihove pristupačnosti za osobe s invaliditetom i osobe s ograničenom pokretljivošću), pasivne ili aktivne sigurnosne naprave i pomagala potrebna za zdravlje putnika i osoblja u vlaku.

2.8. *Održavanje*

Postupci, pripadajuća oprema, logistički centri za održavanje i rezerve koji provode obvezno korektivno i preventivno održavanje kako bi se osigurala interoperabilnost željezničkog sustava Unije i zajamčila potrebna učinkovitost.

▼B

PRILOG III.

OSNOVNI ZAHTJEVI

1. **Opći zahtjevi**

1.1. *Sigurnost*

1.1.1. Projektiranje, izgradnja ili sklapanje, održavanje i nadzor komponenti ključnih za sigurnost, a posebno onih koji su uključeni u vožnju vlaka, moraju osigurati sigurnost na razini koja odgovara ciljevima utvrđenima za mrežu, uključujući one za specifične pogoršane uvjete.

1.1.2. Parametri za kontakt kotač/tračnica moraju ispunjavati zahtjeve stabilnosti potrebne za osiguranje sigurne vožnje najvećom dozvoljenom brzinom. Parametri opreme za kočenje moraju osigurati mogućnost zaustavljanja unutar zaustavnog puta pri najvećoj dozvoljenoj brzini.

1.1.3. Sastavni dijelovi koji se koriste moraju tijekom svoje uporabe podnijeti sva specificirana uobičajena ili iznimna naprezanja. Odgovarajućim mjerama moraju se ograničiti posljedice po sigurnost u slučaju nepredvidivih ispada.

1.1.4. Projektiranje nepokretnih postrojenja i željezničkih vozila te izbor korištenog materijala mora biti usmjereno na ograničavanje nastanka, širenja i posljedica vatre i dima u slučaju požara.

1.1.5. Sve naprave koje su namijenjene za rukovanje od strane korisnika moraju biti projektirane tako da ne ugrožavaju sigurno rukovanje njima ili zdravlje i sigurnost korisnika ako se upotrebljavaju na predvidljiv način iako to nije u skladu s objavljenim uputama.

1.2. *Pouzdanost i dostupnost*

Nadzor i održavanje nepokretnih ili pokretnih dijelova koji su uključeni u vožnju vlaka moraju biti organizirani, provedeni i kvantificirani tako da se njihov rad održi pod predviđenim uvjetima.

1.3. *Zdravlje*

1.3.1. Materijali koji zbog načina upotrebe mogu predstavljati opasnost po zdravlje onih koji imaju pristup tim materijalima ne smiju se upotrebljavati u vlakovima i na željezničkoj infrastrukturi.

1.3.2. Ti se materijali moraju izabirati, postavljati i upotrebljavati tako da se ograniči emisija štetnih i opasnih dimova i plinova, posebno u slučaju požara.

1.4. *Zaštita okoliša*

1.4.1. Utjecaj uspostavljanja i rada željezničkog sustava na okoliš mora se ocijeniti i uzeti u obzir u fazi projektiranja sustava u skladu s važećim pravom Unije.

1.4.2. Materijali koji se upotrebljavaju u vlakovima i na infrastrukturi moraju sprečavati emisiju dimova ili plinova koji su štetni i opasni za okoliš, posebno u slučaju požara.

1.4.3. Željeznička vozila i sustavi za napajanje energijom moraju biti projektirani i proizvedeni tako da budu elektromagnetski kompatibilni s postrojenjima, opremom i javnim ili privatnim mrežama s kojima dolaze u doticaj.

1.4.4. Konstrukcija i rad željezničkog sustava ne smije dovesti do nedopuštene razine emisije buke koju on proizvede:

— u područjima blizu željezničke infrastrukture, kako je definirano u članku 3. točki 3. Direktive 2012/34/EU, te

▼B

— u upravljačnici.

1.4.5. Rad željezničkog sustava ne smije uzrokovati nedopuštenu razinu vibracija tla tijekom aktivnosti i na područjima u blizini infrastrukture te pri uobičajenom stanju održavanja.

1.5. *Tehnička kompatibilnost*

Tehničke značajke infrastrukture i nepokretnih postrojenja moraju biti kompatibilne uzajamno i sa značajkama vlakova koji će se koristiti u željezničkom sustavu. Ovaj zahtjev uključuje sigurnu integraciju podsustava vozila u infrastrukturu.

Ako se pokaže da je na određenim dijelovima mreže teško postići usklađenost s tim značajkama, moguće je primijeniti privremena rješenja kojima se jamči kompatibilnost u budućnosti.

1.6. *Pristupačnost*

1.6.1. Građevinski podsustav i podsustav željeznička vozila moraju biti dostupni osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću kako bi se osigurao pristup na ravnopravnoj osnovi sprečavanjem ili uklanjanjem prepreka te drugim prikladnim mjerama. To uključuje projektiranje, izgradnju, obnovu, modernizaciju, održavanje i rad relevantnih dijelova podsustava kojima javnost ima pristup.

1.6.2. Podsustavi „odvijanje prometa i upravljanje prometom” i „telematske aplikacije za prijevoz putnika” moraju osiguravati potrebnu funkcionalnost radi olakšanja pristupa osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću na ravnopravnoj osnovi sprečavanjem ili uklanjanjem prepreka te drugim prikladnim mjerama.

2. **Posebni zahtjevi za svaki podsustav**

2.1. *Građevinski podsustav*

2.1.1. Sigurnost

Moraju se poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje pristupa postrojenjima ili neželjenog ulaska u postrojenja.

Moraju se poduzeti mjere za ograničavanje opasnosti kojima su izložene osobe, posebno pri prolasku vlakova kroz kolodvore.

Građevinski podsustavi kojima javnost ima pristup moraju biti projektirani i izgrađeni tako da ograničavaju sve opasnosti za sigurnost ljudi (stabilnost, požar, pristup, evakuacija, peroni itd.).

Moraju se utvrditi odgovarajuće odredbe kako bi se u obzir uzeli posebni sigurnosni uvjeti u vrlo dugačkim tunelima i nadvožnjacima.

2.1.2. Pristupačnost

Građevinski podsustavi kojima javnost ima pristup moraju biti dostupni osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću u skladu s točkom 1.6.

2.2. *Elektroenergetski podsustav*

2.2.1. Sigurnost

Rad sustava napajanja energijom ne smije ugrožavati sigurnost vlakova i osoba (putnika, osoblja, osoba koje stanuju u blizini i trećih osoba).

2.2.2. Zaštita okoliša

Rad sustava napajanja električnom ili toplinskom energijom ne smije negativno utjecati na okoliš preko određenih granica.

▼B

2.2.3. Tehnička kompatibilnost

Sustavi napajanja električnom i toplinskom energijom koji se upotrebljavaju moraju:

— omogućiti vlakovima postizanje utvrđenog stupnja radnih karakteristika,

— u slučaju sustava napajanja električnom energijom, moraju biti kompatibilni s opremom oduzimača električne energije na vlaku.

2.3. *Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav*

2.3.1. Sigurnost

Prometno-upravljačka i signalno-sigurnosna postrojenja i postupci koji se koriste moraju omogućiti vlakovima prometovanje na razini sigurnosti koja odgovara utvrđenim ciljevima za mrežu. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni sustavi moraju nastaviti osiguravati siguran prolazak vlakova kojima je dopušteno da voze u pogoršanim uvjetima.

2.3.2. Tehnička kompatibilnost

Sva nova infrastruktura i sva nova željeznička vozila koja su proizvedena ili razvijena nakon donošenja kompatibilnih prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih sustava moraju biti prilagođena uporabi tih sustava.

Prometno-upravljačka i signalno-sigurnosna oprema koja je ugrađena u upravljačnice mora pod specificiranim uvjetima omogućiti normalan rad u čitavom željezničkom sustavu.

2.4. *Željeznička vozila*

2.4.1. Sigurnost

Konstrukcije željezničkih vozila i prijelaza između vozila moraju biti projektirane tako da u slučaju sudara ili iskliznuća zaštite prostore za putnike i strojovođe.

Električna oprema ne smije ugrožavati sigurnost i funkcioniranje prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih postrojenja.

Tehnike kočenja i naprezanja koja pritom nastaju moraju se podudarati s projektom kolosijeka, građevinskim konstrukcijama i sustavima signalizacije.

Moraju se poduzeti mjere za sprečavanje pristupa dijelovima pod električnim naponom kako se ne bi ugrozila sigurnost ljudi.

U slučaju opasnosti, uređaji moraju omogućiti putnicima da o tome obavijeste strojovođu, a pratećem osoblju da stupi u kontakt s njima.

Mora se osigurati sigurnost putnika koji se ukrcavaju na vlak ili se iskrcavaju s njega. Pristupna vrata moraju biti opremljena sustavom za otvaranje i zatvaranje koji jamči sigurnost putnika.

Izlazi u slučaju opasnosti moraju postojati i biti označeni.

Moraju se utvrditi odgovarajuće odredbe kako bi se u obzir uzeli posebni sigurnosni uvjeti u vrlo dugačkim tunelima.

Na vlakovima je obvezan sustav rasvjete u slučaju opasnosti zadovoljavajuće jačine i trajanja.

Vlakovi se moraju opremiti sustavom javnog razglasa kojim se osigurava sredstvo komunikacije između osoblja u vlaku i putnika.

Putnicima se priopćuju lako razumljive i sveobuhvatne informacije o pravilima koja se na njih primjenjuju kako na kolodvorima tako i u vlakovima.

▼B

2.4.2. Pouzdanost i dostupnost

Projekti najvažnije opreme te pogonske, vučne i opreme za kočenje kao i sustava upravljanja i nadzora moraju biti takvi da omoguće nastavak vožnje vlakova u specifičnim pogoršanim uvjetima bez štetnih posljedica za opremu koja je i dalje u uporabi.

2.4.3. Tehnička kompatibilnost

Električna oprema mora biti kompatibilna s radom prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih postrojenja.

Kod električne vuče značajke opreme oduzimača struje moraju biti takve da omogućuju prometovanje vlakova unutar sustava za napajanje energijom željezničkog sustava.

Značajke željezničkih vozila moraju biti takve da omogućuju njihovo prometovanje na svakoj pruzi na kojoj je on predviđen, uzimajući u obzir relevantne klimatske uvjete.

2.4.4. Nadzor

Vlakovi moraju biti opremljeni uređajem za snimanje. Podaci prikupljeni tim uređajem i obrada podataka moraju se uskladiti.

2.4.5. Pristupačnost

Podsustavi željezničkih vozila kojima javnost ima pristup moraju biti dostupni osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću u skladu s točkom 1.6.

2.5. *Održavanje*

2.5.1. Zdravlje i sigurnost

Tehnička postrojenja i postupci koji se koriste u centrima moraju osigurati siguran rad podsustava i ne smiju predstavljati opasnost za zdravlje i sigurnost.

2.5.2. Zaštita okoliša

Tehnička postrojenja i postupci koji se koriste u centrima za održavanje ne smiju prelaziti dozvoljenu razinu štetnog djelovanja na okolinu.

2.5.3. Tehnička kompatibilnost

Postrojenja za održavanje željezničkih vozila moraju biti takva da omogućuju izvođenje sigurnog, za zdravlje neškodljivog i ugodnog rada na svim vozilima za koja su projektirana.

2.6. *Odvijanje prometa i upravljanje prometom*

2.6.1. Sigurnost

Usklađivanje pravila za odvijanje prometa na mreži i kvalifikacija strojovođa i osoblja u vlaku, kao i osoblja u centrima za upravljanje prometom mora biti takvo da osigura sigurno odvijanje prometa, imajući na umu različite zahtjeve prekograničnog i domaćeg prometa.

Radovi na održavanju i njihova učestalost, osposobljavanje i kvalifikacije osoblja na poslovima održavanja i osoblja u centrima za upravljanje prometom te sustava osiguranja kvalitete, koje su u centrima za upravljanje prometom i centrima za održavanje uspostavili dotični prijevoznici, moraju jamčiti visoku razinu sigurnosti.

2.6.2. Pouzdanost i dostupnost

Radovi na održavanju i razdoblja kada se izvršavaju, osposobljavanje i kvalifikacije osoblja na poslovima održavanja i osoblja u nadzornim centrima te sustavi osiguranja kvalitete koje su u nadzornim centrima i centrima za održavanje uspostavili dotični prijevoznici moraju jamčiti visoku razinu pouzdanosti i dostupnosti.

▼B

2.6.3. Tehnička kompatibilnost

Usklađivanje pravila za odvijanje prometa na mreži i kvalifikacije strojovođa i osoblja u vlaku, kao i prometnika mora biti takva da omogućuje radnu učinkovitost željezničkog sustava, imajući na umu različite zahtjeve prekograničnog i domaćeg prometa.

2.6.4. Pristupačnost

Moraju se poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da operativna pravila predviđaju potrebnu funkcionalnost za osiguravanje pristupa osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću.

2.7. *Telematske aplikacije za prijevoz putnika i tereta*

2.7.1. Tehnička kompatibilnost

Osnovni zahtjevi za telematske aplikacije osiguravaju minimalnu kvalitetu usluge za putnike i korisnike prijevoza tereta, posebno u smislu tehničke kompatibilnosti.

Moraju se poduzeti mjere radi osiguranja:

— da se baze podataka, programska podrška i protokoli prijenosa podataka izrađuju tako da omogućuju maksimalnu razmjenu podataka među različitim aplikacijama i prijevoznicima, osim povjerljivih poslovnih podataka,

— jednostavnog pristupa informacijama za korisnike.

2.7.2. Pouzdanost i dostupnost

Načini upotrebe tih baza podataka, upravljanje njima, njihovo ažuriranje i održavanje, programska podrška i protokoli razmjene podataka moraju osigurati učinkovitost tih sustava i kvalitetu usluge.

2.7.3. Zdravlje

Sučelja između tih sustava i korisnika moraju ispunjavati minimalna pravila ergonomije i zaštite zdravlja.

2.7.4. Sigurnost

Za pohranjivanje ili prijenos informacija povezanih sa sigurnošću mora se osigurati odgovarajuća razina integriteta i pouzdanosti.

2.7.5. Pristupačnost

Moraju se poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da telematske aplikacije za prijevoz putnika predviđaju potrebne funkcionalnosti za osiguravanje pristupa osobama s invaliditetom i osobama sa smanjenom pokretljivošću.

▼B

PRILOG IV.

POSTUPAK „EZ” PROVJERE PODSUSTAVA

1. OPĆA NAČELA

„EZ provjera” znači postupak koji provodi podnositelj zahtjeva u smislu članka 15. radi dokazivanja da su ispunjeni zahtjevi mjerodavnog prava Unije i svih mjerodavnih nacionalna pravila koji se odnose na podsustav te da podsustav može dobiti odobrenje za puštanje u uporabu.

2. POTVRDA O PROVJERI KOJU IZDAJE PRIJAVLJENO TIJELO

2.1. **Uvod**

Za potrebe ove Direktive, provjera upućivanjem na TSI-e jest postupak u kojem prijavljeno tijelo provjerava i potvrđuje da je podsustav usklađen s relevantnim tehničkim specifikacijama za interoperabilnost (TSI).

Time se ne dovode u pitanje obveze podnositelja zahtjeva da se uskladi s drugim primjenjivim pravnim aktima Unije i sve provjere tijelâ za ocjenjivanje sukladnosti koje se zahtijevaju ostalim pravilima.

2.2. **Privremena izjava o provjeri (ISV)**

2.2.1. *Načela*

Na zahtjev podnositelja zahtjeva provjere se mogu provesti za dijelove podsustava ili mogu biti ograničene na određene faze postupka provjere. U tim slučajevima, rezultati provjere mogu se evidentirati u „privremenoj izjavi o provjeri” (ISV) koju izdaje prijavljeno tijelo koje je odabrao podnositelj zahtjeva. ISV mora sadržavati upućivanje na TSI-ove u odnosu na koje je sukladnost ocijenjena.

2.2.2. *Dijelovi podsustava*

Podnositelj zahtjeva može podnijeti zahtjev za ISV za bilo koji od dijelova na koje odluči podijeliti podsustav. Svaki se dio provjerava u svakoj fazi kako je navedeno u točki 2.2.3.

2.2.3. *Faze postupka provjere*

Podsustav ili određeni dijelovi podsustava provjeravaju se u svakoj od sljedećih faza:

(a) cjelokupnom projektiranju;

(b) proizvodnji: izgradnji, uključujući posebno djelatnosti građevinskih radova, izradi, sklapanju sastavnih dijelova i cjelokupnoj prilagodbi;

(c) konačnom ispitivanju podsustava.

Podnositelj zahtjeva može zatražiti ISV za fazu projektiranja (uključujući tipska ispitivanja) i za fazu proizvodnje za cijeli podsustav ili bilo koji od dijelova na koje je odlučio podijeliti podsustav (vidjeti točku 2.2.2.).

2.3. **Potvrda o provjeri**

2.3.1. Prijavljeno tijelo odgovorno za provjeru ocjenjuje projektiranje, proizvodnju i konačno ispitivanje podsustava te izrađuje potvrdu o provjeri koja je namijenjena podnositelju zahtjeva koji zatim sastavlja „EZ” izjavu o provjeri. Potvrda o provjeri mora sadržavati upućivanje na TSI-ove u odnosu na koje je sukladnost ocijenjena.

▼B

Kada nije ocijenjena sukladnost podsustava sa svim relevantnim TSI-ovima (npr. u slučaju odstupanja, djelomične primjene TSI-ova kod modernizacije ili obnove, prijelaznog razdoblja u TSI-u ili u specifičnom slučaju), u potvrdi o provjeri navodi se točno upućivanje na TSI-ove ili njihove dijelove čiju sukladnost prijavljeno tijelo nije ispitalo tijekom postupka provjere.

2.3.2. Kada je izdan ISV, prijavljeno tijelo odgovorno za provjeru podsustava uzima u obzir ISV te, prije izdavanja potvrde o provjeri:

(a) provjerava obuhvaća li ISV relevantne zahtjeve TSI-a na ispravan način;

(b) provjerava sve aspekte koji nisu obuhvaćeni ISV-om; te

(c) provjerava konačno ispitivanje podsustava u cjelini.

2.3.3. U slučaju preinake podsustava obuhvaćenog potvrdom o provjeri, prijavljeno tijelo provodi samo ona ispitivanja i preglede koji su relevantni i nužni, odnosno ocjena se odnosi samo na dijelove podsustava koji su promijenjeni i njihova sučelja prema nepromijenjenim dijelovima podsustava.

2.3.4. Svako prijavljeno tijelo koje sudjeluje u provjeri podsustava sastavlja dokumentaciju u skladu s člankom 15. stavkom 4. koja obuhvaća opseg njegovih aktivnosti.

2.4. **Tehnička dokumentacija priložena „EZ” izjavi o provjeri**

Tehničku dokumentaciju priloženu „EZ” izjavi o provjeri prikuplja podnositelj zahtjeva, a ona mora sadržavati sljedeće:

(a) tehničke značajke povezane s projektom, uključujući opće i detaljne nacrte za izvedbu, sheme električne i hidraulične opreme, sheme upravljačkih sklopova, opis sustava za obradu podataka i automatiku s dovoljno detalja za dokumentiranje provedene provjere sukladnosti, dokumentaciju za uporabu i održavanje itd., relevantne za dotični podsustav;

(b) popis sastavnih dijelova interoperabilnosti ugrađenih u podsustav, kako je navedeno u članku 4. stavku 3. točki (d);

(c) dokumentaciju iz članka 15. stavka 4. koju sastavlja svako prijavljeno tijelo uključeno u provjeru podsustava, a koja sadržava:

— preslike „EZ” izjava o sukladnosti i, ako je primjenjivo, „EZ” izjava o prikladnosti za uporabu izrađenih za sastavne dijelove interoperabilnosti iz članka 4. stavka 3. točke (d), prema potrebi zajedno s pripadajućim izračunima i preslikom zapisnika o ispitivanjima i pregledima koje su provela prijavljena tijela na temelju zajedničkih tehničkih specifikacija,

— ako postoji, ISV koji se prilaže potvrdi o provjeri, uključujući i rezultat provjere valjanosti ISV-a koju je provelo prijavljeno tijelo,

— potvrdu o provjeri zajedno s pripadajućim izračunima koju je potpisalo prijavljeno tijelo odgovorno za provjeru, a kojom se potvrđuje usklađenost podsustava sa zahtjevima relevantnih TSI-ova i u kojoj su navedene eventualne zadrške zabilježene tijekom izvođenja aktivnosti a koje nisu povučene; potvrdi o provjeri valja priložiti i izvješća o ispitivanju i inspekcijskim pregledima koja je sastavilo isto tijelo u okviru svojih zadaća, kako je određeno u točkama 2.5.2. i 2.5.3.;

▼B

(d) potvrde o provjeri izdane u skladu s drugim pravnim aktima Unije;

(e) kada je u skladu s člankom 18. stavkom 4. točkom (c) i člankom 21. stavkom 3. točkom (c) potrebna provjera sigurne integracije, relevantna tehnička dokumentacija uključuje izvješća ocjenjivača o CSM-ovima za procjenu rizika iz članka 6. stavka 3. Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

2.5. **Nadzor od strane prijavljenih tijela**

2.5.1. Prijavljeno tijelo odgovorno za provjeru proizvodnje mora imati stalan pristup gradilištima, proizvodnim radionicama, skladišnim prostorima i prema potrebi postrojenjima za montažu i ispitivanje te općenito svim prostorima koje smatra potrebnima za ispunjavanje svojih zadaća. Prijavljeno tijelo od podnositelja zahtjeva mora dobiti sve dokumente potrebne u tu svrhu, a posebno izvedbene nacrte i tehničku dokumentaciju za podsustav.

2.5.2. Prijavljeno tijelo odgovorno za provjeru provedbe mora povremeno obavljati inspekcijske preglede kako bi potvrdilo usklađenost s relevantnim TSI-ovima. Izvješće o inspekcijskom pregledu mora dostaviti odgovornima za provedbu. Tijekom određenih faza izgradnje njegova nazočnost može biti potrebna.

2.5.3. Pored toga, prijavljeno tijelo može nenajavljeno posjetiti gradilišta ili proizvodne radionice. Tijekom takvih posjeta prijavljeno tijelo može provesti cjelokupne ili djelomične inspekcijske preglede. Izvješće o ispitivanju i, prema potrebi, izvješće o inspekcijskom pregledu mora dostaviti odgovornima za provođenje.

2.5.4. Prijavljeno tijelo može nadzirati podsustav na koji je ugrađen sastavni dio interoperabilnosti kako bi, kada se to zahtijeva u relevantnom TSI-u, procijenilo njegovu prikladnost za uporabu u predviđenom željezničkom okruženju.

2.6. **Podnošenje**

Podnositelj zahtjeva mora čuvati presliku tehničke dokumentacije priložene „EZ” izjavi o provjeri tijekom cijelog radnog vijeka podsustava. Dokumentacija se na zahtjev mora poslati bilo kojoj državi članici ili Agenciji.

Dokumentacija koja se podnosi u svrhu zahtjeva za odobrenje za puštanje u uporabu podnosi se tijelu od kojeg se traži odobrenje. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija mogu zahtijevati da se dio/dijelovi dokumenata podnesenih zajedno s odobrenjem prevedu na njihov jezik.

2.7. **Objava**

Svako prijavljeno tijelo mora povremeno objavljivati relevantne informacije o:

(a) zaprimljenim zahtjevima za provjeru i ISV;

(b) zahtjevima za ocjenu sukladnosti i prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova interoperabilnosti;

(c) izdanim ili uskraćenim ISV-ima;

(d) izdanim ili uskraćenim potvrdama o provjeri i „EZ” potvrdama o prikladnosti za uporabu;

([1]) Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (Direktiva o sigurnosti željeznice) (SL L 164, 30.4.2004., str. 44.).

▼B

(e) izdanim ili odbijenim potvrdama o provjeri.

2.8. **Jezik**

Dokumentacija i dopisi koji se odnose na postupak „EZ” provjere moraju biti sastavljeni na službenom jeziku države članice Unije u kojoj podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan ili na službenom jeziku Unije koji je podnositelj zahtjeva prihvatio.

3. POTVRDA O PROVJERI KOJU IZDAJE IMENOVANO TIJELO

3.1. **Uvod**

U slučaju primjene prijavljenih nacionalnih pravila, provjera uključuje postupak u kojem tijelo imenovano u skladu s člankom 15. stavkom 8. (imenovano tijelo) provjerava i potvrđuje usklađenost podsustava s nacionalnim pravilima prijavljenima u skladu s člankom 14. za svaku državu članicu u kojoj se podsustav namjerava odobriti ili pustiti u uporabu.

3.2. **Potvrda o provjeri**

Imenovano tijelo izrađuje potvrdu o provjeri namijenjenu podnositelju zahtjeva.

Potvrda sadržava točnu uputu na nacionalno(-a) pravilo(-a) čiju je sukladnost ispitalo imenovano tijelo u postupku provjere.

U slučaju nacionalnih pravila povezanih s podsustavima od kojih se sastoji vozilo, imenovano tijelo dijeli potvrdu na dva dijela, pri čemu su u prvom dijelu navedena upućivanja na ona nacionalna pravila koja se strogo odnose na tehničku kompatibilnost između vozila i dotične mreže, a u drugom na sva ostala nacionalna pravila.

3.3. **Dokumentacija**

Dokumentacija koju je sastavilo imenovano tijelo, a koja se prilaže uz potvrdu o provjeri u slučaju nacionalnih pravila, mora biti uključena u tehničku dokumentaciju priloženu „EZ” izjavi o provjeri iz točke 2.4. i sadržavati tehničke podatke relevantne za ocjenu sukladnosti podsustava s tim nacionalnim pravilima.

3.4. **Jezik**

Dokumentacija i korespondencija koje se odnose na postupak „EZ” provjere moraju biti sastavljene na službenom jeziku države članice Unije u kojoj podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan ili na službenom jeziku Unije koji je podnositelj zahtjeva prihvatio.

4. PROVJERA DIJELOVA PODSUSTAVA U SKLADU S ČLANKOM 15. STAVKOM 7.

Ako se potvrda o provjeri izdaje za određene dijelove podsustava, za te se dijelove odredbe ovog Priloga primjenjuju *mutatis mutandis*.

▼B

PRILOG V.

DIO A

Direktive stavljene izvan snage i popis njihovih naknadnih izmjena

(iz članka 58.)

Direktiva 2008/57/EZ	(SL L 191, 18.7.2008., str. 1.)
Direktiva 2009/131/EZ	(SL L 273, 17.10.2009., str. 12.)
Direktiva 2011/18/EU	(SL L 57, 2.3.2011., str. 21.)

DIO B

Rokovi za prenošenje u nacionalno pravo

(iz članka 57.)

Direktiva	Rok za prenošenje
2008/57/EZ	19. srpnja 2010.
2009/131/EZ	19. srpnja 2010.
2011/18/EU	31. prosinca 2011.

▼B

PRILOG VI.

Korelacijska tablica

Direktiva 2008/57/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. točke od (a) do (z)	Članak 2. točke od 1. do 5., od 7. do 17. i od 19. do 28.
-	Članak 2. točke 6., 18. i od 29. do 45.
Članak 3.	-
Članak 4.	Članak 3.
Članak 5. od stavka 1. do stavka 3. točke (g)	Članak 4. od stavka 1. do stavka 3. točke (g)
-	Članak 4. stavak 3. točke (h) i (i)
Članak 5. stavci od 4. do 8.	Članak 4. stavci od 4. do 8.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	-
Članak 9.	Članak 7.
Članak 10.	Članak 8.
Članak 11.	Članak 9.
Članak 12.	-
Članak 13.	Članak 10.
Članak 14.	Članak 11.
Članak 15. stavak 1.	Članak 18. stavak 2.
Članak 15. stavci 2. i 3.	-
Članak 16.	Članak 12.
Članak 17.	Članci 13. i 14.
Članak 18.	Članak 15.
Članak 19.	Članak 16.
-	Članak 17.
-	Članak 18. (osim članka 18. stavka 3.)
-	Članci 19., 20., 21., 22. i 23.
Članak 20.	-
Članak 21.	-
Članci od 22. do 25.	-
Članak 26.	Članak 24.
Članak 27.	Članak 14. stavak 10.
-	Članak 26.
Članak 28. i Prilog VIII.	Članci od 27. do 44.

▼B

Direktiva 2008/57/EZ	Ova Direktiva
-	Članak 45.
Članak 29.	Članak 51.
Članci 30. i 31.	-
Članak 32.	Članak 46.
Članak 33.	Članak 47. stavci 3., 4., 6. i 7.
-	Članak 47. stavci 1., 2. i 5.
Članak 34.	Članak 48.
Članak 35.	Članak 49.
Članak 36.	-
-	Članak 50.
Članak 37.	Članak 52.
Članak 38.	Članak 57.
Članak 39.	Članak 53.
-	Članci 54. i 55.
-	Članak 56.
Članak 40.	Članak 58.
Članak 41.	Članak 59.
Članak 42.	Članak 60.
Prilozi od I. do III.	Prilozi od I. do III.
Prilog IV.	Članak 9. stavak 2.
Prilog V.	Članak 15. stavak 9.
Prilog VI.	Prilog IV.
Prilog VII.	Članak 14. stavak 10.
Prilog VIII.	Članci 30., 31. i 32.
Prilog IX.	Članak 7. stavak 5.
Prilog X.	Prilog V.
Prilog XI.	Prilog VI.